

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · segon període · sèrie P · número 35

Ple del Parlament

Sessió 22, quarta i darrera reunió, dijous 20 de desembre de 2018

Presidència del M. H. Sr. Roger Torrent i Ramió

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Debat sobre la protecció de la infància (continuació)

255-00005/12

3

Debat sobre el cop a la democràcia iniciat el 6 i el 7 de setembre de 2017 (continuació)

255-00006/12

23

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 22.4

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les tres de la tarda i quatre minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat dels vicepresidents primer i segon i els secretaris primer, segon i tercer. Assisteixen la Mesa el secretari general i els lletrats Anna Casas i Gregorio i Miquel Lluís Palomares Amat.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers de la Presidència, d'Educació, de Cultura, de Justícia, de Treball, Afers Socials i Famílies i de Polítiques Digitals i Administració Pública.

El president

Bona tarda, diputats, diputades. Es reprèn la sessió.

Debat sobre la protecció de la infància (continuació)

255-00005/12

Comencem amb el debat sobre la protecció de la infància, amb el debat de les propostes de resolució.

Abans de començar, però, els faig avinent que la diputada Mònica Sales s'ha reincorporat avui i ha retirat la seva delegació de vot. Per tant, li donem la benvinguda de nou: benvinguda, diputada.

I, a continuació, procedirem a la presentació de les propostes de resolució subsegüents al debat de la protecció a la infància. En acabar el debat, farem la votació d'aquestes propostes de resolució.

Per a la defensa de les propostes, hi ha un torn d'intervencions per un temps màxim de deu minuts per a cada grup parlamentari, i, conseqüentment, de cinc minuts per a cada subgrup.

Inicialment té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada senyora Noemí de la Calle.

Noemí de la Calle Sifré

Bona tarda a tothom. Diputats, diputades, consellers, convidats i entitats que ens acompanyen, avui és un dia important, perquè estem parlant de futur, estem parlant de com millorar la vida de les futures generacions. Abans de tot, voldria agrair a les entitats que han col·laborat en els darrers dies, no només amb el nostre grup, sinó amb tots, per portar endavant mesures que contribuiran a protegir els infants i a assegurar la igualtat d'oportunitats en la infància i adolescència.

Anteayer hicimos un análisis de la situación de las políticas de infancia, y, pese a la poca autocrítica del Govern, creo que hubo bastante consenso sobre la insuficiente inversión en infancia que hay actualmente en Cataluña. Recordemos que estamos por debajo de la media española y a años luz de la europea. Ese fue uno de los motivos por los que, desde Ciudadanos, propusimos la celebración de este Pleno: poner el foco en estas políticas y forzar al Govern a tomarse en serio la necesidad de invertir en infancia y de mejorar la gestión que se está haciendo por parte de la *conselleria*.

Si conseguimos sensibilizar un poquito al Govern, si conseguimos romper esa capa de impermeabilidad y que aumente el presupuesto en infancia en los próximos presupuestos, yo creo que todos podemos estar de acuerdo en que habrá valido la pena el esfuerzo. Porque la inversión en infancia es una de las mejores inversiones sociales y económicas que una administración puede hacer por las futuras generaciones; es lo que mejor que puede hacer por ese uno de cada cuatro niños catalanes que viven por debajo del umbral de la pobreza. Porque hablar de desigualdad y pobreza en la infancia es hablar de pérdida de talento, porque el talento no entiende de clases sociales, el talento crece en todas partes y necesitamos garantizar la igualdad de oportunidades para que ese talento aflore y no se pierda.

¿Qué proponemos, desde Ciudadanos, para garantizar esa igualdad de oportunidades? Proponemos ayudas; para que una intolerancia o una alergia alimentaria no arruinen a las familias, y también para que la condición socioeconómica de las familias no limite el acceso a la cultura; proponemos que las familias, al llegar a septiembre, no tengan que elegir entre llenar la nevera o comprar los libros de texto para el colegio. Libros de texto gratuitos. No estamos pidiendo nada que, en algunas otras comunidades, a petición de Ciudadanos, no se haya hecho ya. Se puede hacer. Podemos aliviar a muchas familias de la presión, el esfuerzo y el equilibrismo financiero que tienen que hacer cuando llega septiembre y..., tener que sacar dinero de donde pueden para pagar los libros y el material escolar.

Proponemos acabar con la parálisis en la que está sumido el Govern, y que se despliegue, de una vez por todas, la ley que aprobamos el 2010, sobre derechos y oportunidades de la infancia y adolescencia. Y queremos un informe sobre el cumplimiento del Pacto por la infancia. Porque los pactos no deben servir solo para hacerse una foto, los pactos hay que cumplirlos. La Administración debe garantizar la protección a los más jóvenes, y las medidas encaminadas a garantizar esa protección tienen cabida en esa Cataluña con la que algunos soñamos, por la que luchamos desde las instituciones.

Una Cataluña donde las ratios de pediatría sean las adecuadas. Una Cataluña donde el acceso a la atención en salud mental infanto-juvenil esté garantizado. Una Cataluña donde los niños no tengan que estudiar en barracones. Una Cataluña donde la educación de cero a tres años sea universal. Una Cataluña que ofrezca a los alumnos los conocimientos necesarios para estar abiertos al mundo, con una verdadera formación en inglés. Una Cataluña donde el resultado académico no dependa del nivel socioeconómico de las familias. En definitiva, una Cataluña donde realmente se garantice la igualdad de oportunidades en la infancia.

Una Cataluña que realice un estudio sobre algo que tiene preocupadas a muchísimas familias: el impacto de las nuevas tecnologías de la información y la comunicación y los juegos de azar. Que se preocupe por poner, en manos de los niños, las herramientas necesarias para hacer un buen uso de las nuevas tecnologías, y prevenir un abuso o un mal uso de ellas. La información es la mejor prevención, por ello proponemos también campañas potentes, en las escuelas y en los espacios de ocio, que les protejan del acoso, o el ciberacoso; de la lacra que supone el abuso o el maltrato infantil; de la violencia machista, y de las discriminaciones por cuestión de orientación sexual o identidad de género.

En diez minutos es imposible detallar todas las medidas que hemos propuesto, son casi cien medidas. Y hace dos años demostramos que se podían llevar a cabo. Demostramos, con nuestras enmiendas en los presupuestos de 2017, que, recortando en altos cargos, en medidas protocolarias, recortando en publicidad institucional, o suprimiendo, pues, organismos innecesarios, se podían sacar, por ejemplo, 40 millones para estos libros de texto gratuitos, o casi 24 millones para la educación gratuita de cero a tres, o 24 millones, también, para la formación en inglés.

Y fue una lástima que el Govern bloquease nuestras enmiendas, y esperamos que en los próximos presupuestos incluyan las partidas necesarias para que estas medidas se hagan realidad. Y, de no ser así, nos encontrarán para denunciar que el Govern tiene otras prioridades; para denunciar también la maltrecha situación en la que se encuentra el sistema de protección a la infancia, porque en nuestras propuestas hemos dedicado un apartado específico para intentar poner solución a este sistema, que debe velar por el bienestar de los niños y jóvenes que tiene bajo su tutela.

Porque los sobresaltos en la pasada legislatura, fueron incontables: el desmantelamiento de la red de explotación sexual que captaba menores tutelados, fuertes críticas sindicales, con los centros de acogida que ya estaban sobresaturados, y con un director general de la DGAIA que estaba más preocupado autootorgándose subvenciones millonarias que en poner un poco de orden en el sistema.

Algunos tenemos la sensación de que el Govern se escuda en el aumento de la llegada de menores no acompañados para justificar el colapso del sistema. Pero el problema ya venía de lejos. No pueden decir que esta situación sea algo sobrevenido, porque muchos ya lo alertábamos desde hace mucho tiempo. Lo alertábamos desde la oposición, lo alertábamos desde los propios centros, desde los sindicatos y desde el Col·legi d'Educadors i Educadores Socials, que, desde hace años, reclama una reforma del sistema de protección.

Hay que proteger, también, a los educadores, proteger a los profesionales para que puedan ejercer su labor educativa y terapéutica en condiciones. Porque, miren, solo en el primer semestre de este año, los trabajadores de los centros públicos habían sufrido noventa agresiones. Y los centros públicos representan solo el 20 por ciento de los centros tutelares. No me quiero imaginar lo que habrá pasado en los centros concertados, con la absoluta falta de transparencia que hay. Y por eso pedimos mejorar la transparencia en la gestión de los centros que pertenecen a fundaciones privadas, y realizar auditorías del funcionamiento de los centros y de los procesos de adjudicación de contratos públicos de la Generalitat.

Es imposible ocultar la precarización de las condiciones laborales de muchos de los trabajadores de los centros concertados del sistema de protección a la infancia. Y es imposible ocultar que, desde los años noventa, no se convocan plazas públicas de educadores. La situación es insostenible desde hace años, y la llegada de menores no acompañados lo único que ha hecho es evidenciar que el sistema ya hacía aguas.

Pedimos una reestructuración urgente del sistema, porque cuando hablamos de menores no acompañados estamos hablando de jóvenes que han tenido que irse de sus casas, dejar atrás a sus familias, recorrer miles, incluso decenas de miles de kilómetros, solos, muchos llegan rotos emocionalmente, en unas condiciones sanitarias deplorables, y nuestra Ley de infancia obliga a la Generalitat a ofrecerles un espacio donde puedan sentirse seguros y un acompañamiento donde se generen vínculos y respeto, entre otras cosas. Pero la histórica infrafinanciación de la atención a la infancia y la inacción de la *conselleria* en el pasado, ha impedido que esto sea así. Sabemos que no va a ser fácil solucionarlo. Se le ha dado la espalda tanto tiempo a este problema, que se ha cronificado. Por ello, hay que poner todos los recursos necesarios para resucitar el sistema de protección a la infancia –veo que me queda poco tiempo ya.

Prioricemos; prioricemos en infancia. Priorizar en infancia es pagar becas comedor, es garantizar educación gratuita de cero a tres años, que los libros de texto sean gratis y que nuestros niños y jóvenes tengan un nivel adecuado de inglés. Luchemos contra la pobreza infantil, ya que esta no solo tiene consecuencias en la salud, sino también en los resultados escolares. Y una baja formación tiene un gran vínculo con las bajas expectativas laborales. La educación en primera infancia es la mejor inversión para mejorar la igualdad de oportunidades a largo plazo, es el mejor ascensor social.

Vivimos en tiempos difíciles. Algunos estamos muy preocupados por la ruptura en dos de la sociedad catalana. Y estamos convencidos de que si hay algo que nos puede unir a todos los catalanes es el esfuerzo por conseguir una sociedad donde se garantice la igualdad de oportunidades. Eso sí es cohesión social. Y desde Ciudadanos trabajaremos duro para que en Cataluña cualquier niño o niña pueda aspirar, en su futuro, a llegar donde se proponga y estar seguro de que va a tener las posibilidades y oportunidades para alcanzar sus sueños.

Gracias.

(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, és el torn de la diputada senyora Beatriz Silva.

Beatriz Silva Gallardo

Buenas tardes, diputados y diputadas. El martes, el *president* Torra afirmó, al comenzar este Pleno monográfico dedicado a la infancia, que los niños, niñas y adolescentes en Cataluña eran el centro de las políticas públicas de su Gobierno. Las cifras que nos ofrecen la OECD, Eurostat y el propio Idescat apuntan justamente a lo contrario: Cataluña tiene un nivel de riqueza propio de un país desarrollado de la Europa Occidental, pero un nivel de pobreza infantil equivalente al de un país pobre o, por lo menos, al de alguno de los países más pobres de la Unión Europea.

En el contexto europeo, solo dos países tienen tasas de pobreza infantil más altas que Cataluña: Rumanía y Bulgaria. Sin embargo, si comparamos la riqueza de Cataluña con Rumanía o Bulgaria, constatamos que el producto interior bruto per cápita de Rumanía es de 9.600 euros, y el de Bulgaria, de 7.300 euros, muy lejos de los casi 30.000 euros de producto interior bruto per cápita que tiene Cataluña. La culpa de que tengamos uno de cada tres de nuestros niños y niñas viviendo bajo el umbral de la pobreza..., no es culpa del Estado español, es culpa nuestra, porque desde hace años hemos decidido gastar nuestros recursos en otras cuestiones y la infancia no ha sido una prioridad política. Es verdad que probablemente una parte de la ciudadanía de Cataluña no considera que el bienestar de la infancia sea una cuestión esencial, como no lo son tampoco las listas de espera sanitarias para algunos de los representantes políticos de este Parlament.

Aceptamos que la pobreza infantil y los efectos que han tenido los recortes en educación, salud o vivienda, en las familias más vulnerables de Cataluña no sean esenciales para muchas personas y tampoco para algunos de los diputados y diputadas de los partidos políticos que forman parte del Govern; pero hay otra parte de Cataluña, que no es menos importante, que sí que considera que estas cuestiones son esenciales y deberían ser una prioridad política de primer orden. Sin lugar a duda, son esenciales para aquellas familias que no tienen cómo hacer frente al pago del alquiler, que viven realojadas, que no pueden calentar su vivienda en invierno, comprar material escolar o dar siquiera una comida correcta a sus hijos e hijas.

Estas cuestiones también son esenciales para los niños y niñas que viven en centros tutelados dependientes de la DGAIA, que han visto cada vez más precarizada su situación; para los educadores que intentan dar lo mejor de sí a estos niños y niñas, pero que cuentan cada vez con menos recursos para hacer su trabajo; también lo son para los profesionales que atienden a la infancia en riesgo en centros abiertos, en programas de refuerzo escolar, en programas de salud mental y en todos aquellos servicios destinados a atender de distintas formas a la infancia más desfavorecida.

Son importantes también para los pediatras que no dan abasto, que se van a casa cada día con la angustia de si han sido capaces de dar la atención adecuada a cada niño o niña que ha pasado por su consulta en los pocos minutos que han podido dedicarles. Muchos de estos profesionales estuvieron, hace dos semanas, protestando frente a las puertas de este Parlament, explicando todas estas cuestiones y exigiendo revertir los recortes que se arrastran desde 2010. Porque estaría bien recordar hoy, aquí, que fue el Gobierno presidido por el señor Artur Más, que no es ajeno al que gobierna actualmente hoy en Cataluña, el que fue pionero de los recortes en Europa y que además hizo gala de estas políticas de austeridad que hemos heredado y que han terminado causando la emergencia social que vivimos hoy.

Por eso, mi grupo parlamentario ha presentado casi un centenar de medidas que calculamos que tienen un coste de 600 millones de euros. Es imposible enumerarlas todas aquí, pero me gustaría destacar al menos algunas de ellas.

Queremos que Cataluña tenga una figura equivalente a la del Alto Comisionado para la Lucha contra la Pobreza Infantil, similar a la que ha creado el Gobierno socialista de Pedro Sánchez; una figura transversal, con rango de *conseller*, que tenga el encargo de convertir el bienestar de la infancia en un eje vertebrador de todas las políticas públicas. El martes pasado, el *conseller* de Afers Socials intentó homologar

aquí la creación de una nueva secretaría de infancia con esta figura. Nosotros no estamos hablando de esto; se trata de ir mucho más allá, para que la forma en la que se organiza toda la actividad del Gobierno de Cataluña esté encaminada a diseñar programas de actuación que consigan reducir nuestra tasa de pobreza infantil al nivel de los países que tienen una riqueza similar a la de Cataluña.

Queremos también poner en marcha políticas focalizadas en las familias que están sufriendo las formas más severas de pobreza, que se concentran en las familias monomarentales, pero también en la infancia de etnia gitana y de origen extracomunitario. Los últimos datos sobre pobreza infantil apuntan a que el 60 por ciento de los niños y niñas de origen inmigrante vive bajo el nivel de la pobreza en Cataluña. El caso de las familias monomarentales es especialmente preocupante, ya que más del 40 por ciento de ellas se encuentra bajo el nivel de la pobreza. Por su extrema precariedad, se ven obligadas a compartir pisos sobreocupados, ocupar ilegalmente y sufrir constantemente desahucios que afectan el desarrollo físico, cognitivo y emocional de los niños y niñas que viven la permanente inestabilidad con angustia y miedo. Necesitamos medidas de choque para abordar todas estas situaciones, que son extremas.

La llegada de la crisis provocó una grave caída de los ingresos de las familias más pobres de Cataluña, sobre todo de los hogares que tenían hijos e hijas a su cargo, que siguen aún sin recuperarse. Cataluña no solo tiene más pobreza infantil que la media europea, sino que la situación es más grave cuanto más severos son los indicadores que la miden. Si utilizamos los umbrales que capturan las formas más agudas, la pobreza infantil en Cataluña es un 46,5 por ciento más alta que la media europea.

También queremos destacar, dentro de estas noventa y seis medidas, la urgencia de abordar las violencias contra la infancia. En Cataluña, alrededor del 17 por ciento de la población infantil sufre abusos sexuales, pero solo se detecta, como mucho, un 2 por ciento de los casos. En la línea de lo que propone Save the Children, creemos que deben crearse *cases d'infants*, como las que existen en Islandia y Suecia, que reúnan bajo el mismo techo todos los departamentos que intervienen en un caso de abuso sexual, para evitar que los niños y niñas tengan que repetir su historia varias veces. Queremos también que todos los centros de primaria y secundaria incorporen un educador social que vele por el cumplimiento de los protocolos de abuso sexual, que en este momento no funcionan.

Estas noventa y seis medidas incluyen también un plan de choque para que las familias con niños y niñas a su cargo puedan acceder a una vivienda social, y otras que ya se han aprobado varias veces en este Parlament, como el despliegue de la Ley de infancia, que se encuentra aparcada desde 2010.

Celebramos que el Gobierno de Cataluña manifieste su intención de apoyar nuestra propuesta para garantizar el derecho a la educación en igualdad de oportunidades, pero esperamos que esto se traduzca en un compromiso presupuestario para aplicar el Decreto de una escuela inclusiva y el conjunto de servicios que buscan garantizar la igualdad de oportunidades, como la recuperación del comedor escolar en los institutos y el acceso a todas aquellas actividades que garantizan reducir la brecha educativa. En concreto, queremos insistir en el compromiso pendiente de recuperar la corresponsabilidad del Gobierno de Cataluña en el sostenimiento del servicio educativo en la etapa cero-tres en un tercio de su financiamiento. Nos preocupa que los 20 millones de euros que el Govern ha anunciado en sus presupuestos se queden muy lejos de este compromiso y también de lo que se invertía en 2010.

Como dije al comenzar mi intervención, todas estas medidas no tienen un coste inasumible para una economía como la de Cataluña, que dispone anualmente de un presupuesto global de 35.000 millones de euros. Es perfectamente posible destinar 600 millones de euros para nuestra infancia. El Gobierno socialista de Pedro Sánchez ha sido capaz, en pocos meses, de poner sobre la mesa recursos para mejorar la

situación de la infancia con unos presupuestos heredados del Gobierno del Partido Popular. Los presupuestos que se llevarán ahora al Congreso incluyen 180 millones de euros en prestaciones por hijo a cargo, para doblar las que reciben las familias en situación de pobreza severa. También incluyen 500 millones de euros en becas, 20 millones de euros en comedores escolares, 25 millones de euros en material escolar y 30 millones de euros en escuelas infantiles.

Mejorar la situación de la infancia en España, pero también en Cataluña, depende en gran parte de la aprobación de estos presupuestos, porque los 600 millones que cuestan todas las propuestas que someteremos hoy aquí a votación pueden salir perfectamente de los 2.200 millones de euros que Cataluña recibirá si los presupuestos generales del Estado se aprueban.

No podemos seguir permitiéndonos tener el nivel de riqueza propio de un país desarrollado de Europa y tener la pobreza infantil de un país pobre.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, és el torn de la diputada senyora Yolanda López.

Yolanda López Fernández

Gràcies, president. Diputats, diputades, consellers, conselleres, buenas tardes. A pesar de este Pleno específico que no ha tenido el foco que merecía, hemos podido sacar una conclusión importante que tendría que tener en cuenta este Govern, y es que existen grandes consensos en materia de infancia. Aparte del Pacto por la infancia en Cataluña de 2013 o la Ley de los derechos y oportunidades de la infancia de 2010, hoy encontramos puntos muy similares desde el Subgrupo Parlamentario..., en el que coincidimos desde el Subgrupo Parlamentario del PP hasta nosotros. Por lo que ya anunciamos que votaremos a favor de la mayoría de estas propuestas de resolución, exceptuando aquellas que se queden cortas o que intentan reducir las partidas presupuestarias para la infancia.

Y también este consenso, este encuentro de ideas y análisis entre los grupos parlamentarios así como las entidades del sector, tiene una lectura que el Govern tendría que tener en cuenta, y es que tiene un grave problema. Significa que el Govern no está destinando las partidas presupuestarias necesarias ni está cumpliendo con los acuerdos pactados hace años, por lo que se están generando grandes problemas en la materia. En definitiva, significa que en Cataluña no tenemos un *govern* que nos gobierne.

Señores del Govern, aquí le podemos traer sesenta y cinco propuestas de resolución como las que se han presentado hoy por parte de todos los grupos de esta cámara, pero si ustedes no gobiernan, si ustedes no destinan los recursos que se necesitan en materia de infancia, todo lo que hoy se apruebe y todo lo que se intente hacer quedará en puro papel mojado.

Se lo decía mi compañera Marta Ribas, durante la sesión del martes; se lo vuelvo a decir hoy yo: señores y señoras del Govern, la actual situación de nuestro sistema de protección de la infancia necesita cambios urgentes. Y cada día que pasa se hace más evidente la falta de recursos y las necesidades. Y cada día que pasa Cataluña está aún más en la cola en materia de protección de infancia tanto en España como en Europa. Y cada día que pasa es un día sin poner soluciones a los problemas de salud mental que experimentan niños y niñas ante situaciones de inseguridad residencial. Cada día que pasa es un día más sin dar soluciones a los niños y niñas que necesitan el doble implante coclear.

Cataluña necesita que se pongan ya en el centro de la agenda política medidas e inversiones para la protección de la infancia y la mejora de la situación de niños, niñas y adolescentes. Cataluña necesita que se invierta en infancia, porque está in-

versión es sinónimo de invertir en el presente, pero también de invertir en nuestro futuro. Es una lástima que para el Govern las políticas de la infancia no hayan sido una prioridad, cuando esta es la mejor apuesta que puede hacer un gobierno para el futuro del territorio.

¿Y saben lo que pasa, señores y señoras del Govern? Es que vuestra inacción y la desatención de los derechos de los niños y niñas de Cataluña están agravando el ciclo de la pobreza intergeneracional y de las desigualdades. ¿Y saben lo que pasa también? Que la vivienda no solo es un techo y unas paredes, sino que implica dignidad, salubridad, seguridad y estabilidad para las niñas y los niños. En Cataluña existe un problema gravísimo de infravivienda e inestabilidad que está repercutiendo en la salud de nuestros menores. Esto no lo digo yo. Esto lo dicen diversos estudios, como el que ha publicado recientemente la PAH y la Agencia de Salud de Barcelona, donde se destaca que mientras un 1,4 por ciento de las niñas presenta mala salud en general, en situaciones de inseguridad residencial un 25 por ciento de los niñas y niños presentan un mal estado de salud. Es decir –se multiplica por un 25 por ciento–, veinticinco veces más.

Es por eso que en nuestra propuesta de resolución sobre vivienda solicitamos que las administraciones involucradas en los procesos de desalojo actualicen los protocolos específicos que contemplan los derechos fundamentales de los niños y niñas. Porque nos parece de *traca i mocador* que los menores que sufren desalojos, con la inestabilidad y el dolor que eso supone, tengan que esperar meses por una vivienda porque las mesas de emergencia están colapsadas y la Generalitat no asume sus compromisos presupuestarios. Es una vergüenza que el Govern no aporte el 60 por ciento que le toca al Consorci de l'Habitatge de Barcelona y que encima sigan bloqueando los presupuestos generales del Estado, rechazando con ello una subida del 38 por ciento en políticas de vivienda.

Y también es una vergüenza que los señores y señoras del PSC..., que en Madrid están intentando colar una reforma claramente insuficiente de alquiler que no prevé la regulación del precio. No se puede tener sueldos irrisorios y precios de alquiler de lujo. Y aún más me sorprende que, en un pleno específico de infancia, solamente los señores y señoras del Govern y el PSC hayan presentado, y un poquito de refilón, propuestas sobre vivienda de una forma tan *light*, aun sabiendo todos los efectos negativos que tiene la inseguridad residencial en la salud física y mental de los menores. Un problema que se está dando porque tanto aquí, como en el Parlament, como en el Congreso, muchos de los grupos parlamentarios se han dedicado a liberalizar las políticas de vivienda y el mercado de alquiler. Y aquí tienen su cuota de participación y de responsabilidad el PSC, el PP, Ciudadanos, Junts per Cat y la complicidad de Esquerra Republicana.

Y también, señoras y señores del Govern, uno de cada cinco niños y niñas en Cataluña ha sufrido abusos sexuales a lo largo de su vida; destacando que estas situaciones, en el 87 por ciento de los casos, se producen por parte de los hombres. Y estamos viendo que estos niños y niñas no solo han sufrido abusos sexuales, sino que además tienen que pasar por el proceso de soportar decenas de declaraciones ante los distintos agentes que operan con el sistema de protocolo actual. Y, aquí, es uno de los consensos y creo que nos podemos sentir orgullosos todos, ante la gran acogida que ha tenido la propuesta de Save the Children por parte de varios grupos parlamentarios. Señoras y señores del Govern, es el momento de cambiar las cosas, el momento de evitar que estos niños y niñas sigan pasando por este calvario. No es tiempo de pruebas piloto, es el momento de poner en marcha este proyecto con la mayor brevedad posible.

Mientras ustedes se deciden a reaccionar, el Grupo Parlamentario de Catalunya en Comú Podem hemos traído, hoy, a esta cámara, diez propuestas de resolución significativas, concretas y estratégicas para afrontar los principales problemas que se reflejan en la infancia de Cataluña; unas propuestas que las consideramos impres-

cindibles: doblar el presupuesto de infancia, acabar con la pobreza infantil a través de una renta directa para la infancia, la cual ha sido identificada por diversas entidades como la manera más efectiva de atacar la pobreza infantil, y también por garantizar una partida que cuente con un mínimo de 45 millones de euros que asegure la obligación de cofinanciar las escuelas *bressol*, por lo que ya anunciamos al Govern que diremos que no a su propuesta, que nos ha presentado hoy.

Y, una vez más, señoras y señores del Govern, se lo volvemos a repetir: para tener los recursos necesarios para todo lo expuesto y más, necesitamos el apoyo en el Congreso de los Diputados de los presupuestos generales del Estado de 2019, acordados entre el ejecutivo y Unidos Podemos, y también una reforma fiscal en Cataluña, como hemos propuesto desde el Grupo Parlamentario de Catalunya en Comú Podem.

Y no quería acabar, como siempre estamos en tensión..., de desearles a todos los diputados y a todos los presentes felices fiestas.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada. Igualment. El següent és el Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent. Té la paraula la diputada senyora Natàlia Sánchez.

Natàlia Sánchez Dipp

Bona tarda. Com ja els vam dir en l'inici d'aquest Ple..., i compartim la reflexió que feien des del grup parlamentari dels comuns, que aquest Ple, segurament, no ha tingut l'atenció que es mereix, perquè és evident que les classes populars ens trobem en una situació de reculada de drets socials, conseqüència de l'inici de l'era de l'austeritat i de les retallades, i és evident també que els col·lectius més vulnerables, com són els infants i els joves són qui més pateixen aquesta situació de vulnerabilitat fruit d'aquest context de crisi, austeritat, i, hi insistim, retallades, i a més a més amb les conseqüències que això provoca: un desmantellament del sector públic i de tots aquells serveis que han de garantir unes condicions materials de vida dignes, i sempre, hi insistim, castiguen les de sempre, les classes populars i treballadores.

Els recursos destinats a les polítiques relacionades amb la infància són un indicador de la mirada social que té un govern. Si no volem hipotecar les vides de les generacions del futur, cal que hi hagi una clara voluntat per garantir pa i sostre per a generacions d'infants i joves que, avui, ja saben que aquell miratge de la modernitat que afirma que totes les generacions viurem millor que les dels nostres pares, doncs, és això, és un miratge.

Per tant, cal que posem recursos i efectivitat en les polítiques públiques d'infància, i, ara mateix, ni els recursos ni l'efectivitat d'aquests estan garantits a Catalunya, i això entronca directament amb la qüestió de fons que plana sobre les propostes que hem presentat i els nostres posicionaments amb relació a les que han presentat la resta de grups parlamentaris.

I ens preguntem: «És possible garantir uns serveis públics i de qualitat de cura dels infants amb l'actual model d'atenció a la infància i l'actual model educatiu?» Nosaltres pensem que no. No es pot fer si no es dota de suficients recursos econòmics ni suficients treballadores per fer front a aquesta realitat. No es pot fer si el sistema privatitzat i precaritzat d'atenció a la infància és part de la problemàtica. Ja des del primer tripartit de la Generalitat, s'ha optat per implementar un sistema de protecció a la infància de concertació privada, la qual cosa significa que hi hagi un 80 per cent de places privades. No es pot fer si s'està permetent que determinades empreses i fundacions es lucrin, facin beneficis amb la cura dels infants i dels joves. I no es pot fer si pretenem que siguin les treballadores i els treballadors d'aquests serveis qui sostinguin les deficiències d'aquest servei, i tampoc es pot fer si la retallada d'aquests serveis comporta que siguem les dones que haguem d'assumir i re-

nunciar ahora, haguem d'assumir les cures que als serveis públics són negades. No donem resposta a aquestes qüestions, i, per això, proposem tot de mesures.

Pel que fa a l'educació, els desequilibris existents en la composició, en la cartografia de les nostres ciutats, fan que hi hagi escoles que estiguin totalment segregades, i, per tant, cal que posem atenció en aquesta qüestió, i recursos. L'actual sistema educatiu a Catalunya forma part del sistema social de producció i reproducció de la desigualtat i en això també hi entra la qüestió de la privatització del servei de menjador, que ha comportat la regressió en el dret a l'alimentació dels infants.

En aquest sentit, hem presentat algunes de les propostes. I volem parlar especialment a dues qüestions en què hem pogut transaccionar alguna part. Pel que fa als menors sense referents familiars, veuran o deuen haver vist que ens hem centrat exclusivament en una de les qüestions que nosaltres considerem que és una vulneració de drets, que són les proves d'edat que s'apliquen als menors no acompanyats. Creiem que és imprescindible, com recomana el síndic, que es garanteixi que aquests menors, aquests infants no es vegin obligats a sotmetre's a unes proves d'edat, malgrat tenir documentació que demostra que són infants, que són menors d'edat.

I, per últim, acabem amb una qüestió que també ens preocupa i que aquesta setmana..., i demanem a tots els grups parlamentaris que donin compte, des d'aquí, del Parlament, de la vulneració que hem conegut a través d'una crònica del setmanari *La Directa*, en què hem conegut que hi ha mossos d'esquadra que, a través del sistema del Proderai, afirmen que no beure coca-cola, no celebrar Sant Jordi o esborrar-se els tatuatges són indicadors de radicalització islamista. És gravíssim. Si no han sentit els àudios d'aquestes formacions, crec que és responsabilitat de tots i totes que els sentin. A dia d'avui, hi ha menors d'edat que en els centres educatius es veuen tutelats i es veuen sotmesos a la mirada atenta dels qui no els toca fer aquests processos, que són els mestres i els educadors i directors, i que el fet de manifestar trets característics de la tradició musulmana...

El president

Diputada...

Natàlia Sánchez Dipp

...els fa susceptibles de ser –i acabo, disculpi'm, president– possibles terroristes. Quan mirem una comunitat com un únic element, estem estigmatitzant i criminalitzant. Eh que no s'imaginin mai de la vida que ens referim a la gent de tradició cristiana como a pederastes cristians?

El president

Diputada... Seguidament, és el torn del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula el diputat senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. President de la Generalitat, consellers, conselleres, em permetran que comenci aquesta intervenció fent-los notar una qüestió que a mi m'ha semblat rellevant, saben vostès que porto uns quants anys en aquest Parlament. Em dona la impressió que avui ha estat la primera vegada que, en un mateix punt, hi han hagut tres intervencions consecutives fetes en castellà, del Grup de Ciutadans, del Grup Socialista i del Grup de Catalunya en Comú Podem. Ho celebrem. Celebrem que s'hagin pogut expressar en castellà, amb plena normalitat, perquè, abans de que això pogués passar en aquest mateix faristol, han hagut de passar altres diputats, molts del nostre partit, que, quan han utilitzat el castellà en aquest faristol, han estat criticats per utilitzar una llengua que és tan normal, pròpia i habitual dels catalans en el carrer. (*Aplaudiments.*) Per tant, celebrem la normalitat que això ha representat avui. I lamento haver sostret uns segons del debat sobre la infància per referir-me a aquesta qüestió, però creia que era important posar-ho en evidència.

El Partit Popular hem presentat un total de vuit propostes de resolució, però creiem que intenten abastar totes aquelles qüestions que s'han tocat durant aquest debat, interessant debat, en què s'han posat damunt de la taula qüestions importants i qüestions que afecten els ciutadans i que, sobretot, afecten els infants. Faré un breu repàs per sobre de l'objectiu de cada una d'aquestes propostes.

La primera, una visió interdepartamental dels problemes de la infància, una perspectiva integral per part de tot el Govern, no només des del Departament d'Afers Socials, també des del Departament d'Educació, també des del Departament de Salut, també des d'Interior, des de Territori, especialment amb referència a l'habitatge.

La segona de les propostes, mesures contra la pobresa. Mesures contra la pobresa, especialment dels infants, i posant èmfasi en un altre àmbit de la cooperació. Abans parlava de la cooperació interdepartamental; ara parlem de la cooperació entre administracions, no només és una qüestió o dels ajuntaments o de la Generalitat o de l'Estat, és una qüestió que afecta totes les administracions.

Un tercer element, mesures de suport a les famílies. És habitual, doncs, que els infants creixin en famílies, es desenvolupin en el marc de famílies, i, per tant, és important el suport a les famílies per reforçar aquests vincles dels infants.

L'educació de zero a tres anys, un altre aspecte també important. Recuperar presupost, com ja s'ha parlat en el decurs d'aquest debat, veurem quina és la quantitat, si és suficient, no és suficient. El que s'ha anunciat ens sembla que és insuficient, tenint en compte el que ja aportava la Generalitat en el seu moment. Però també fem una mirada cap al futur, plantejant un nou mapa de llars d'infants i quin ha de ser l'escenari de creació de noves places d'educació de zero a tres anys.

En l'àrea..., en l'aspecte d'ensenyament; en les nostres propostes tampoc no hi han massa invents, hi han reiteracions de molts altres acords que ja s'han anat adoptant, tant en Ple com en comissions: incrementar la inversió en ensenyament, per un costat, reduir els barracons, per un altre costat, com a símptoma de millora de la qualitat de l'ensenyament, i especial atenció a poder prestar tots aquells serveis que requereixin els alumnes i els infants amb necessitats educatives especials.

Prevenició, detecció i intervenció en casos de violència, en els que els infants directament o indirectament poden estar en el centre d'atenció. Màxima atenció també en casos de possibles abusos sexuals.

Amb relació als menors no acompanyats, protocols d'actuació, més recursos, però també seguretat, seguretat en els centres; i seguretat en els centres, sobretot per als professionals, sí, però també per als entorns urbans en els que es troben aquests centres i que pateixen alteracions de forma sovintejada i continuada.

I, finalment, una proposta de resolució amb relació a l'escola, a l'escola com a espai de pluralitat...

El president

Diputat...

Santi Rodríguez i Serra

...-acabo, president- i com a espai de respecte, precisament, per posar en evidència el que dèiem en el debat, una cosa és parlar de política a l'escola i l'altra cosa molt diferent és fer política a l'escola.

I, per tant, aquestes són les propostes de resolució que sotmetem a la consideració del Ple.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Republicà, és el torn, ara, de la diputada senyora Rut Ribas.

Rut Ribas i Martí

Bona tarda. Gràcies, president. President, consellers, conselleres, diputades, diputats, personal de la casa, bé, som aquí per debatre les propostes de resolució d'un monogràfic sobre la protecció a la infància, però, tot i que..., la primera intervenció que vam sentir del grup proponent d'aquest debat no ho teníem massa clar, perquè, com sempre, seguien pel camí d'un relat inventat de l'independentisme i exposaven una realitat inexistente. Però, bé, centrant-nos, és cert que sí, que el sistema de la protecció a la infància i a l'adolescència cal replantejar-lo, per tal de que s'adapti a les necessitats més actuals i tenir un enfocament de mirada de mitjà i llarg termini. I en això estem, i també ho demostren, al cap i a la fi, les seves propostes de resolució, que, curiosament, també reproduïen moltes de les accions que el Govern de la Generalitat ja està duent a terme. Per tant, sembla que sí, que el Govern governa.

Nosaltres, quan parlem de la protecció a la infància i a l'adolescència, ho fem des d'una mirada que va més enllà, tenint en compte tots els angles i treballant-ho des d'una perspectiva més oberta. I així és com ho volem fer i així és com ho fem, i d'aquesta manera també ho hem recollit a les nostres propostes de resolució que hem presentat, des de l'enfocament transversal que implica tots els departaments del Govern de la Generalitat a ser agents de la construcció d'una infància on els seus drets i les oportunitats siguin garantits i respectats.

Destacaré algunes de les principals línies recollides en les nostres propostes, començant per un dels principals reptes que tenim com a país, que és abolir la pobresa infantil. Per això, el conjunt de les propostes que hem presentat van en la línia d'aquest treball transversal per combatre-la. Existeix una situació de desigualtat entre infants i són els més vulnerables els qui pateixen més les conseqüències, de tal manera que cal reforçar i incrementar la inversió en totes les polítiques transversals amb la mirada de que aquesta infància pugui garantir i se li garanteixi una igualtat d'oportunitats i així també apoderar les famílies. Per això considerem, i d'aquesta manera també ho hem plantejat, que és necessària la implementació de mecanismes per calcular la inversió en polítiques d'infància i l'instrument que analitza el seu impacte. Aquesta és una proposta clau i cal saber realment què invertim i quin és l'impacte per poder repensar de forma més acurada les polítiques públiques a favor de la infància i l'adolescència.

Una altra de les grans apostes que proposem és incentivar i dotar de més recursos l'acolliment familiar, un gest altruista i desinteressat que proporciona un entorn d'estima, atenció i dedicació a l'infant en un moment de la seva vida i en un temps molt determinat.

Sobre els col·lectius més vulnerables, i tots els grups parlamentaris ho hem tingut en compte..., són els de joves i infants sense referents familiars, i agraeixo també aquí el fet d'haver pogut arribar a acords i transaccions amb els grups parlamentaris de Catalunya en Comú Podem i de la CUP. I, per això, hem acabat presentant una proposta de resolució dels tres grups, perquè aquesta realitat sempre ha estat present, però el fet és que, des del 2017, s'ha anat incrementat exponencialment l'arribada dels joves migrants sols i ha provocat un desbordament dels agents i els recursos que els han d'atendre i acollir a les seves arribades. Per tant, som plenament conscients que la solució no està en l'acció-reacció, sinó que cal un pla de treball a mitjà i llarg termini d'acollida de tots els joves sense referents familiars. Calen mesures estructurals amb capacitat d'adaptació als fluxos.

I això és el que hem volgut tenir en compte a la proposta que hem presentat; evidentment, també, interpel·lant el Govern central, atès que és la institució que té la majoria de competències per cobrir els drets dels joves migrants sols, com és el dret d'asil, i per tal també d'evitar que es desenvolupi una situació de vulnerabilitat social cap als joves. També reclamem a les institucions implicades que informin amb claredat, transparència i amb la previsió dels fluxos per tal de poder planificar amb antelació els dispositius d'acollida i coordinar la resposta a la seva protecció.

A més a més, volem treballar per promoure una visió positiva i no estigmatitzadora d'aquest col·lectiu. Per tant, cal una despolitització del debat al voltant de l'acollida i la inclusió per part de diverses institucions i també de partits polítics. Hem de tenir en compte que tots ells busquen un projecte de vida. La majoria d'ells han iniciat un procés migratori per falta d'expectatives i oportunitats als seus països d'origen, per buscar formació i també treball. Per tant, cerquen noves oportunitats a Catalunya. Aquí nosaltres no els volem tancar les portes.

Pel que fa a les PRs sobre infància i escola, hem volgut enfocar-les en la línia també de garantir els drets de tots els infants dins les aules, i això també inclou, i de forma destacada, garantir la llibertat d'expressió, el foment de l'esperit crític i el diàleg per sobre del conflicte, sobretot en el context actual on ens trobem mocions com la del passat dimarts. Per això, des del Grup Republicà seguim protegint i donant suport als docents davant l'ofensiva contra el model d'escola catalana perquè puguin dur a terme la seva tasca professional amb plena llibertat i reconeixement.

Pel que fa a l'àmbit educatiu, també recollim l'aposta per la coeducació, des de projectes d'educació afectiva, sexual i reproductiva que garanteixi una educació no sexista en totes les etapes de l'educació obligatòria. Per fer-ho possible també tenim molt clar que és necessari incrementar la presència de referents femenins en tots els dissenys curriculars i acabar amb els estàndards de famílies heterosexuales i incloure també la diversitat familiar, a més a més d'eliminar els estereotips de gènere a les aules i a l'hora d'escollir formació.

Tampoc hem volgut oblidar l'escola inclusiva i hem volgut tenir en compte el fet d'enfortir-la i apoderar-la, des de l'equilibri de l'alumnat amb necessitats educatives específiques a tots els centres educatius.

I, per últim, pel que fa a l'educació, igual que d'altres grups de la cambra, també apostem pels menjadors escolars com un espai d'igualtat d'oportunitats; per això volem que esdevinguin un servei públic i educatiu essencial. Som plenament conscients –som plenament conscients– que l'actual normativa ha quedat obsoleta i cal una nova regulació de màxim consens i per garantir la qualitat alimentària i participació de les famílies que així ho desitgin. I també aquí volem agrair la transacció i completar-ho amb el Grup Socialistes i Units per Avançar per tal de seguir també en aquesta línia del diàleg que ha iniciat el departament per definir entre tots com ha de ser aquest servei, aquest model de menjador.

En la línia que comentava a l'inici, també hem volgut presentar una bateria de propostes entorn de la salut dels infants, com han fet també la majoria de grups de la cambra, i tornar a agrair els esforços per arribar a consensos amb el Grup Socialistes i Units per Avançar per poder arribar a una transacció. Per una banda, hem volgut tenir en compte millorar la salut integral dels infants des de la prevenció, la detecció precoç i l'atenció integral als infants, i tampoc sense oblidar l'atenció a les seves famílies. D'altra banda, la prevenció i l'atenció a la salut mental dels infants i dels joves del país és un deure i una obligació per a nosaltres, per tant, és un dels principals reptes. S'ha de continuar millorant l'accessibilitat als recursos per tractar-ho i també acabar amb l'estigma posat per part de la societat. Però la salut tampoc no és només curar, sobretot és prevenir, per això també hem volgut tenir en compte la promoció d'hàbits saludables a les escoles i als espais de lleure, oci i esports, incloent-hi també la creació d'uns hàbits d'alimentació saludable mitjançant el consum de productes frescos i de proximitat.

Per acabar amb la concreció, un dels àmbits que volíem plasmar en aquest debat és que els infants i els adolescents han de poder opinar, participar, incidir i decidir en tots i cadascun d'aquells àmbits els quals els afecten i on ells són presents, en els espais on ells són presents. Aquest ha estat un tema molt poc sortit en la resta de propostes de resolució, que nosaltres hi donem molta importància. Actualment sí que existeixen estructures de participació que representen els infants i els adolescents, però aquestes estructures s'han de fomentar de manera directa, on cada infant

i adolescent es representi a si mateix. Per tant, apostem per un model de coeducació que reculli les opinions dels infants i adolescents i que es tingui en compte la seva capacitat de transformar i millorar la societat.

Aquest ha estat un resum general de les principals línies d'actuació que hem presentat a través de les nostres propostes de resolució, com ja deia al principi, enfocades des de diferents àmbits, de manera transversal. Però també vull acabar aquesta intervenció tenint en compte, no?, que valorem positivament que tot el conjunt de propostes de resolució que s'han presentat, de tots els grups d'aquesta cambra, doncs, aposten clarament per la infància, que sigui al centre de les polítiques, i garantir així la igualtat d'oportunitats de tots els infants del país.

Però, ara bé, també hem trobat algunes propostes que tots sabem que són inassumibles en el context actual. Alguns de vostès parlen d'invertir un percentatge concret del PIB en polítiques d'infància. Actualment, la Generalitat gestiona un pressupost equivalent a l'11 per cent del PIB català. Per tant, ajudi'ns a que la Generalitat de Catalunya pugui gestionar el 50 per cent del PIB i ajudi'ns a poder invertir els diners que paguem tots els catalans a cobrir les necessitats socials que tots necessitem. Per tant, ajudi'ns a que Catalunya sigui un estat.

Nosaltres, malgrat tot, volem disposar de tots els recursos que genera la nostra ciutadania a través d'un estat propi, però som coneixedors de la situació i limitació actual, per tant, no volem enganyar aquí la ciutadania. Per això el nostre vot serà des de la realitat i la responsabilitat, i aquí també apellem a tots els grups. I donarem suport a totes aquelles propostes de resolució que sí que es poden aplicar i executar en un termini adequat.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada. Finalment és el torn, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, de la diputada senyora Montserrat Macià.

Montserrat Macià i Gou

Gràcies, president. President de la Generalitat, conselleres, consellers; president, em permetrà que primer faci un agraïment als nostres companys que han estat en vaga de fam durant aquesta vintena de dies. (Aplaudiments.) El seu coratge ens impressiona i ens emociona.

Dit això, tinc el desig i l'esperança que aquest Ple monogràfic sobre infància ens serveixi a tots per assolir més consensos que ens permetin fer un pas endavant en la construcció d'una societat més justa i basada en la igualtat d'oportunitats. Seria una llàstima desaprofitar l'ocasió i menystenir els esforços que els grups parlamentaris hem esmerçat per reflexionar, avançar i transaccionar accions i propostes. Seria trist, en definitiva, acabar amb la sensació que no acabem de protegir prou la infància de la demagògia política i que ens podem perdre en el laberint de l'oportunisme polític i la crítica fàcil. Per això és, que vull creure que, al final d'aquest Ple, tindrem el convenciment que haurem donat un nou impuls a la implementació de polítiques de prevenció, promoció i protecció dels drets dels infants, amb el necessari i imprescindible consens polític en un tema que és crucial per al país.

El nostre grup parlamentari entén que el pressupòsit fonamental que ha d'inspirar qualsevol política adreçada a la infància és posar els nostres infants en el centre de totes les polítiques, i és així. I és així perquè entenem que ells són el nostre actiu, són el nostre present i són també especialment el nostre futur. I estem obligats a construir ciutadania de qualitat, perquè és qui fa i qui construeix i defineix el país. El principi fonamental de l'interès superior de l'infant vehicula el nostre model de governança, i així ho implementem, escoltant-los, fent-los visibles i motivant-nos a participar en les polítiques que els són inherents i que en són protagonistes.

Tenim clar que posar la infància en la centralitat de l'acció política ajuda a minimitzar les desigualtats socials, perquè ens obliga a cercar instruments que enfoquin les causes estructurals i originàries d'aquestes desigualtats, perquè una de les grans responsabilitats de la política és precisament garantir la igualtat d'oportunitats a la ciutadania. I, per tant, cal fer tot el que estigui a l'abast per corregir les desigualtats des del primer dia i eliminar les discriminacions que se'n deriven. Estem obligats, per justícia social, a donar resposta a aquestes desigualtats i minimitzar tant com puguem la pobresa infantil. Ara com ara és el nostre gran repte. I ens agradaria incorporar polítiques redistributives que, juntament amb les redistributives, ens ajudin a cercar estratègies preventives d'aquestes desigualtats.

La companya diputada Gallardo el dimarts feia referència a James Heckman, el Nobel d'economia, que explica l'eficiència d'invertir en infància vulnerable, perquè així es garanteix una trajectòria educativa de continuïtat, alhora que, per tant, permet tallar la transmissió de l'herència o fer que la pobresa infantil s'hereti. Perquè, ja ho sabem, pobresa infantil vol dir fracàs escolar, vol dir abandonament prematur del sistema educatiu, precarietat laboral, abandonament de..., entrada a la xarxa d'atur i torna a començar la roda. Per això, perquè la infància és el nostre present i el nostre futur, el Govern, des del primer moment, treballa activament en el suport de les famílies. El president de la Generalitat ens en parlava el dimarts, i ens parlava del Pla integral de suport a les famílies, que és una eina que planifica i desenvolupa una acció de govern integral i transversal, i per al qual, al pressupost del 2019, hi ha prevista una inversió de gairebé 600 milions d'euros. Som absolutament conscients que tot el que passa durant els primers anys de la infantesa marca irremeiablement el que som d'adults. I això és així, només cal que ens pensem i en repensem a nosaltres mateixos. I com més aviat es faci la inversió, major serà el seu rendiment. Com deia el president Torra, volem una societat cohesionada, amb justícia social i estructurada d'acord amb el principi d'equitat. Per això, el pilar fonamental de les nostres polítiques es basa en considerar la infància com a subjecte de dret, mirada amb un enfocament integral i preventiu, i gestionada amb transversalitat i coordinació entre els diferents agents.

La transversalitat de les polítiques d'infància l'entenem fonamental, perquè obliguen a una coordinació entre tots els departaments implicats i amb els diferents agents que hi coincideixen. Transversalitat és una de les demandes més repetides en les propostes de resolució que s'han fet aquests dies i el Govern està treballant en aquesta transversalitat i la intensificarà. I, sí, és clar, és clar que estem d'acord en que cal continuar refermant planificació, treballar per objectius, amb bons indicadors. Cal l'avaluació i la correcció d'aquells valors que no acaben de funcionar.

I cal continuar treballant sempre per tenir un model modelable i adaptable ràpidament a l'imprevist, a les emergències, tal com ja ha demostrat el Govern que fa, per exemple, amb l'arribada dels MENA, que va desbordar el sistema de planificació però que ràpidament hi va trobar solucions, el Govern. I sí, solucions i en un escàs marge de temps. I es treballa per poder trobar eines perquè, quan surtin aquests nens del sistema de protecció, no quedin en risc d'exclusió. En aquest sentit, sí que vull subratllar que el consens entre tres grups parlamentaris en la proposta de resolució relativa als menors no acompanyats permetrà millorar les mesures adoptables per garantir drets dels infants i adolescents quan arribin a Catalunya.

Els nostres valors vinculats a l'acció política són l'ètica, l'excel·lència i l'honestedat, i amb molta cura els intentem reflectir en totes les polítiques i governances vinculades a la infància: l'ètica, com a valor suprem que ha d'imperar sempre amb relació a les persones; l'excel·lència, que s'ha de buscar sempre en els models de gestió i la qualitat de serveis, i l'honestedat, que, entre altres valors, porta implícit no enganyar-se un mateix per no enganyar els altres. I convindran amb mi que amb els recursos de què disposem podem fer el que podem fer. Votar «sí» en moltes de les

PR que s'han presentat, i que probablement hi estaríem d'acord en el fons, seria poc honest per part nostra.

Vostès han quantificat econòmicament moltes de les propostes de resolució que s'han presentat? Perquè per executar-les necessitem uns recursos que no tenim; no els tenim, però els podríem tenir. Encara que a alguns no els agradi escoltar-ho, si poguéssim recaptar tot el que generem, molt probablement podríem implementar moltes de les mesures i accions que ens agradarien, i podríem, per exemple, minimitzar les causes estructurals.

En aquest sentit, de ben segur compartim el fons en la PR relativa a polítiques d'infància i família que algun grup parlamentari ha presentat, però ara per ara no es pot implementar per un tema de recursos, no es pot fer. Quan tinguem un estat ho podrem fer, i per això volem que Catalunya sigui un estat. Perquè, com va dir el president Torra, «per tenir estat del benestar s'ha de tenir un estat», i això és així. I per això treballem, i per això volem exercir el nostre dret inalienable de persistir-hi, en aquesta construcció de l'estat.

Amb aquests tres valors, amb l'ètica, l'excel·lència i l'honestedat, han estat proposades les nostres propostes de resolució i han estat negociades i transaccionades amb molts grups d'aquesta cambra. No m'estendré en aquest sentit, ja que la companya que m'ha precedit, doncs, ja n'ha parlat, però sí que voldria ficar en valor, per exemple..., en podria ficar d'altres, però sí que vull ficar en valor, per exemple, acords a què hem arribat amb alguns grups parlamentaris, per exemple, en les relatives a l'educació. Perquè així continuarem treballant per l'escola inclusiva i amb equitat territorial i per l'educació com a sinònim d'igualtat d'oportunitats, i, per això, per recuperar el finançament dels zero als tres anys, tal com ja s'hi va comprometre el conseller Bargalló. I perquè podrem reforçar el procediment que s'ha obert del procés participatiu relatiu als menjadors escolars, uns menjadors que els entenem, com no pot ser d'una altra manera, com un espai educatiu, un espai inclusiu i de foment dels hàbits saludables.

Entre tots hem tractat la infància, un tema crucial del país, de forma absolutament transversal, i entre tots també hem arribat a acords que possibilitaran continuar lluitant pels drets dels infants. La infància és l'etapa en què tot es construeix. Potser la infància, amb els consensos transversals a què hem arribat, ens haurà donat l'oportunitat de millorar com a institució i com a societat que avança cap a la construcció d'un món més just i més solidari.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada.

Estem cridant a votació. Començarem la votació. Votarem cada proposta de resolució per separat, començant per les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Votem la primera proposta de resolució, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 68 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per unanimitat, que vol dir 127 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 32 vots a favor, 59 en contra i 36 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 68 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

La proposta de resolució número 5 ha estat objecte d'una transacció amb la proposta de resolució número 8, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i del Grup Parlamentari Republicà. Per tant, la votarem al final, amb les transaccions.

Igualment, la proposta número 6 ha estat transaccionada amb la proposta de resolució número 12, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i del Grup Parlamentari Republicà. Per tant, també la votarem finalment.

Passem ara, per tant, a votar la proposta de resolució número 7, inclosa la correcció d'errades presentada.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 65 vots a favor, 59 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per unanimitat: 127 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 61 vots a favor, 59 en contra i 7 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comencem votant la proposta de resolució número 1, inclosa la correcció d'errades presentada.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 1 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya queda aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 65 vots a favor, 59 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 4 vots a favor, 59 en contra i 64 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 51 vots a favor, 59 en contra i 17 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 69 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 7 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya queda aprovada per 68 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 57 vots a favor, 62 en contra i 8 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Comencem votant la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 68 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 68 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat aprovada per unanimitat: 126 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 126 vots a favor, cap en contra i cap abstenció, és a dir, per unanimitat.

La proposta de resolució número 5 ha estat objecte d'una transacció conjunta amb la proposta de resolució número 14 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i del Grup Parlamentari Republicà, i la proposta de resolució número 4, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent; per tant, la votarem al final, quan votem les transaccions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 51 vots a favor, 59 en contra i 7 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 59 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 123 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 127 vots a favor, cap en contra i cap abstenció, és a dir, per unanimitat.

Votem a continuació les propostes de resolució presentades conjuntament pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà.

Votem primer la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 115 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 116 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 87 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 98 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 99 vots a favor, 8 en contra i 20 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

La proposta de resolució número 8 ha estat objecte d'una transacció amb la proposta de resolució número 5 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; per tant, la votarem amb la resta al final.

Votem ara la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 87 vots a favor, 40 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 11.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 11 queda aprovada per unanimitat: 126 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

La proposta de resolució número 12 ha estat objecte d'una transacció amb la proposta de resolució número 6 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; per tant, com la resta, la votarem també al final.

Votem, per tant, directament la proposta de resolució número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

La proposta de resolució número 14 ha estat transaccionada amb la número 5 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i la número 4 del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent; per tant, també la votarem al final.

Passem, per tant, directament a la proposta de resolució número 15.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 127 vots a favor, cap en contra i cap abstenció; és a dir, per unanimitat.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 16.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 126 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 17.

Comença la votació.

La proposta de resolució queda aprovada per 88 vots a favor, cap en contra i 39 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 18.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 18 queda aprovada per 115 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 19.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 20..., 19 –perdó– queda aprovada per 124 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.

Passem, ara sí, a la proposta de resolució número 20.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 20 queda aprovada per 124 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comencem per la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 66 vots a favor, 58 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 2, inclosa la correcció d'errades presentada.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 123 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 42 vots a favor, 65 en contra i 20 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 68 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per unanimitat, és a dir, 125 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 64 vots a favor, 1 en contra i 61 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 65 vots a favor, 59 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 56 vots a favor, 59 en contra i 11 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Votem la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 3 vots a favor, 115 en contra i 9 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 3 vots a favor, 63 en contra i 61 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 3 vots a favor, 63 en contra i 61 abstencions.

La número 4, com ja hem dit, ha estat objecte d'una transacció; per tant, la votarem al final.

Passem ara a la proposta de resolució número 5. Votem la número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 11 vots a favor, 99 en contra i 17 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 123 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 87 vots a favor, 39 en contra i 1 abstenció.

Passem ara a votar les propostes transaccionals.

Votem, en primer lloc, la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 6 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució número 12 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i del Grup Parlamentari Republicà.

Comença la votació.

Aquesta proposta transaccional queda aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 5 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolu-

ció número 8 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i del Grup Parlamentari Republicà.

Comença la votació.

Aquesta proposta queda aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 5 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, la proposta de resolució número 14 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i del Grup Parlamentari Republicà, i la proposta de resolució número 4 de Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 70 vots a favor, cap en contra i 57 abstencions.

I, si no ens hem descomptat, hem votat totes les propostes de resolució.

Per tant, passem al següent punt de l'ordre del dia...

(Aplaudiments. Remor de veus.)

Els demano que, si han d'abandonar l'hemicicle, ho facin en silenci, si us plau.

(Pausa.)

Debat sobre el cop a la democràcia iniciat el 6 i el 7 de setembre de 2017 (continuació)

255-00006/12

Procedirem ara a la presentació de les propostes de resolució subsegüents al debat sobre el cop a la democràcia iniciat el 6 i el 7 de setembre de 2017. En finalitzar el debat farem la votació d'aquestes propostes de resolució. Per defensar-les, saben que té deu minuts cada grup parlamentari, i, consegüentment, cinc cada subgrup parlamentari.

En primer lloc, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Carlos Carrizosa. Quan vulgui.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señor presidente. Señoras y señores diputados, público asistente, cerramos ya el Pleno específico que pidió Ciudadanos sobre los días 6 y 7 de septiembre del año 2017, y digamos que esta ya es la tercera intervención de mi grupo en este Pleno. Primero hicimos una, la señora Arrimadas, como introducción del Pleno; luego hicimos una réplica extensa a la posición del Gobierno, y por último presentamos ya las propuestas de resolución a votar.

Miren, en un parlamento, yo creo que hay dos momentos sagrados: uno es el del debate y el otro es de las votaciones. Los debates son importantísimos, nos posicionan políticamente. Y las votaciones hay momentos en los que cobran especial importancia; desde luego, uno de esos momentos es en el trámite legislativo. Las leyes se aprueban –o no– votando, y aquello permanece, y los ciudadanos tienen que cumplir aquellas leyes que esta cámara legislativa aprueba válidamente, ciñéndose también a las leyes.

Y luego hay otro tipo de resoluciones, que son, como sabemos, pues, mandatos al Gobierno, no tienen fuerza obligatoria de ley. Pero hay otro tipo de resoluciones, que me atrevería a decir que son las que vamos a votar hoy, que tienen una especial importancia, y tienen una especial importancia porque nos van a posicionar a todos en un debate especialmente importante en Cataluña y que afecta a la esencia misma de la democracia.

Hemos tenido un debate sobre lo que ocurrió los días 6 y 7, y tenemos que decir, con desolación y pena, que los grupos que atropellaron los derechos del resto de diputados y, con ello, de más de la mitad de los catalanes no han hecho ningún tipo de

autocrítica y no han hecho ningún tipo de autoenmienda. Se han presentado en los debates ratificándose en el golpe a la democracia, y ahora, en el momento de votar, nos tememos que, encima, van a seguir, van a plasmar por escrito aquello que yo creo que, con cierta no sé si inconsciencia o desvergüenza política, han mantenido durante todo el tiempo.

Estos lazos amarillos que adornan alguno de los escaños son ejemplo de ello. «Presos políticos»; «presos políticos», dicen ustedes. Después de atropellar los derechos de todos los catalanes, después de querer privar del pasaporte a más de la mitad de los catalanes..., a todos los catalanes, en realidad, porque la gran mayoría de los catalanes quiere seguir manteniendo su pasaporte español, además de ser catalanes, porque, además, en alguna medida, la inmensa mayoría de la población catalana se sienten, en alguna medida, españoles y catalanes. Ustedes quisieron quitarnos todo eso a muchos; lo hicieron atropellando la Constitución, el Estatuto, el Reglamento, Consell de Garanties Estatutàries, trámites legislativos... No repararon en nada, pero no se han arrepentido de nada.

Y yo hoy quiero hacer que cobre especial importancia lo que vamos a votar hoy, porque para mí es la demostración de que este Gobierno –cuyos miembros..., pocos de ellos ocupan ahora las bancadas– y los grupos que le dan apoyo persisten en el golpe a la democracia. Lo digo con pena. (*Remor de veus.*) Persisten, sí. Aquí hay algún diputado que me hace señales: «Sí, sí, persistimos en el golpe a la democracia.» Yo digo: «¿Persisten en el golpe a la democracia?» Y me dicen: «Sí.» Bueno, hay algunos que no son tan explícitos, pero que lo demuestran con los actos.

Los actos, que han sido... Yo ya he dicho una pequeña enunciación –ya lo sabemos todos– de los derechos que se vulneraron el día del golpe, pero ¿qué se hizo después? Se nombró a un presidente, pues, que es autor de escritos xenófobos y racistas. Se han hecho tuits xenófobos y racistas en los que se trata de colonos a la mayoría de los catalanes, especialmente a los que tenemos raíces en el resto de España. Se han hecho declaraciones de personas no gratas a aquellos que piensan diferente. Se han lanzado piedras a domicilios particulares; pintadas a vehículos, domicilios; cartas con amenazas de muerte a jueces, concejales, por pensar distinto. Se han atacado sedes de partidos políticos o se han hecho señalamientos públicos. Se han ocupado espacios públicos con simbología independentista en instituciones públicas y en espacios públicos. Ha habido cortes de autopistas, ha habido levantamiento de barreras para impedir pasar a los ciudadanos. Ha habido ataques a las distintas fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado. Se han vulnerado derechos lingüísticos de los padres que quieren escolarizar a sus hijos en castellano también. Ha habido prohibición de actos en el espacio público al partido que ganó las elecciones...

Se ha intentado asaltar el Parlamento, este Parlamento, el día 1 de octubre, y ahora hay un reiterado anuncio de «acciones violentas» especialmente previstas para mañana desde hace muchos días. Y el Gobierno, con el presidente a su cabeza, se ha negado a condenar las «actuaciones violentas» y a escurrir el bulto cada vez que se le pedía qué medidas va a tomar para evitar que los derechos y las libertades de los catalanes que no quieren protestar se vean afectados. Pero es que no son protestas, no son manifestaciones debidamente autorizadas; nadie discute el derecho de manifestación, de reunión, de protesta legal y sin atropellar los derechos de otros, y ustedes esto no lo quieren garantizar.

Nosotros hoy aquí vamos a votar una propuesta de resolución..., vamos a votar muchas, de diverso contenido, pero yo quiero hacer especial hincapié en dos de ellas..., tres. La propuesta de resolución número 1 es la de condena al golpe, y vamos a ver cómo las fuerzas políticas que participaron en él no van a rectificar en absoluto; todo lo contrario, proponen una sola propuesta de resolución, por parte de Esquerra Republicana y de Junts per Catalunya, en la que básicamente se reiteran en los objetivos y en los propósitos.

Mal lo tenemos aquellos que queremos la democracia en Cataluña y que no queremos que se nos atropellen nuestros derechos. Me parece que lo tenemos tan mal como aquellos eslovenos a los que borraron de los registros cuando triunfó la independencia de Eslovenia después de una guerra breve con unas cuantas decenas de muertos, que es el modelo del presidente Torra. Mal lo tenemos con ustedes, que no se someten a las normas de la democracia. Por eso queremos hoy que lo voten ustedes expresamente, porque nos estamos posicionando hoy en el respeto a los demás, en el respeto a las normas de la democracia, y ustedes vuelven a dejar claro que ni las respetaron ni las van a respetar. Es lamentable.

La PR número 2 condenará todas las actitudes totalitarias y violentas. Ya les digo, yo voy a pedir que se dé lectura antes de votar a dos PR: la número 2 y la número 9. La número 2, que condena todo tipo de violencia para imponer la ideología política a otros; queremos ver qué votan ustedes en esta condena a la violencia. Esta la haremos leer y que se vea lo que vota cada cual. Y luego, la 9, que es un llamamiento..., se pide al Gobierno de la Generalitat que haga un llamamiento a no realizar las acciones ilegales previstas en el 21 de diciembre, a evitarlas, a cumplir con su deber de defender los derechos y libertades de los catalanes. Esa también pediremos que se lea, porque ese es un deber del Gobierno, de un gobierno que ya saben ustedes que... Hemos insistido mucho en que el Gobierno de Sánchez deje de mirar a otro lado y les haga a ustedes cumplir con la Constitución; si es necesario, que se requiera al señor Torra que cumpla la Constitución, y, si no, se inicien los trámites del 155. Eso, por un lado.

Y, por otro lado –por otro lado–, ya les anunciamos que nuestra posición va a consistir en luchar por los derechos y libertades de los catalanes en las instituciones –como estamos haciendo hoy aquí–, en cada rincón de Cataluña donde tengamos personas –que las tenemos, porque somos el primer partido de Cataluña– que quieren vivir en paz, todos los catalanes, con el resto de sus conciudadanos, sin que les impongan como una ley del embudo una visión política, como ustedes quieren hacer, saltándose todas las leyes. Y, además, defenderla, si cabe, en los tribunales.

Si están esperando ustedes que nos cansemos, yo les deseo mucha suerte, porque es que no nos vamos a cansar. Y defenderemos los derechos y las libertades de los catalanes en todas partes, con todas nuestras fuerzas, sin parar, no claudicaremos. Seguiremos defendiéndolos, seguiremos defendiendo a todos los catalanes frente a un gobierno presidido por radicales que no está dispuesto –y este debate ha servido para que eso se clarifique– a rectificar...

El president

Diputat...

Carlos Carrizosa Torres

...y a acatar las leyes que nos unen a todos.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, és el torn del diputat senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Conseller, conselleres, diputats i diputades, tractarem d'exposar en aquesta intervenció algunes de les conclusions del debat que hem estat tenint aquests dies; algunes, en el que els exposaré i en les reflexions que volem compartir amb tots vostès i totes vostès, i d'altres, evidentment, queden explicitades en les propostes de resolució que sotmetem a debat, que tractaré de resumir, de la manera més breu possible, per poder després compartir algunes reflexions.

En primer lloc, la primera de les nostres propostes de resolució, de la qual també demanarem lectura abans de la seva votació, condemna els actes vandàlics, les

agressions, les amenaces, les intimidacions i el discurs de l'odi, i considerem inclosa aquí la preocupació que compartim, i que crec que hauríem de compartir tots els grups de la cambra, per l'auge dels discursos identitaris, etnonacionalistes, nacional-populistes, feixistes, xenòfobs, per l'antigitanisme, la islamofòbia, l'antisemitisme o qualsevol altre basat en la construcció d'alteritats des del prejudici i la discriminació, duts a terme per grups –que a vegades també s'organitzen per actuar– que sempre, sempre, sempre es veuen a si mateixos com una avantguarda mobilitzada i virtuosa d'una classe, poble o nació; que sempre, sempre, sempre tenen idealitzats, també, aquesta classe, poble o nació, i que es creuen, a més, destinats a la seva defensa davant d'enemics interiors o exteriors, i que sempre es veuen també a si mateixos com autèntics representants i únics intèrprets autoritzats d'aquesta classe, poble o nació.

Hem vist sovintejar arreu d'Europa, i lamentablement també a casa nostra, actituds com les que descrivim. Ahir comentava que el nostre mateix partit –que no ha estat l'únic que els darrers mesos i els darrers anys ha rebut atacs a les seves seus, i tampoc ho han estat només els partits, també sindicats, entitats culturals i associatives de tota mena– va patir, diguem-ne, la vandalització per part d'alguns escamots de l'espai, que tenien l'amabilitat de signar-ho, en quinze de les seves seus. Avui..., no sé si és el moviment de ressaca de les mareas o de les onades, però avui han estat només tres, no sé si efecte del discurs que vam pronunciar aquí o no; però, en tot cas, encara tres. I hem vist també vídeos on es martel·lejaven els vidres de les nostres seus. Esperem que puguem aquí establir alguns consensos que contribueixin a traslladar al conjunt de la societat que la societat catalana no vol de cap de les maneres aquestes actituds.

La segona de les nostres propostes de resolució gira al voltant de la defensa de la convivència, del pluralisme en l'espai públic –accentuem «pluralisme en l'espai públic», no pas neutralitat, que l'espai públic és on s'ha d'expressar el conflicte polític i social de manera que sigui compatible amb els drets de tothom– i també la neutralitat de l'Administració.

La tercera gira al voltant de la garantia del respecte a la legalitat, al marc institucional, així com als mecanismes i majories establerts per la seva reforma, perquè, efectivament, els marcs institucionals no poden ser, no són cotilles, però hi ha mecanismes a través dels quals s'han de reformar. I si no es procedeix a la reforma a través d'aquests mecanismes s'està actuant no només contra un criteri de prudència polític, sinó també contra els fonaments mateixos de la idea republicana i democràtica dels estats constitucionals moderns.

La quarta gira al voltant del desbloqueig de les institucions, contra els intents d'erosionar-les amb la creació d'organismes paral·lels que pretenen atribuir-se'n funcions o la seva representativitat mateixa, i també crida a refer consensos bàsics.

En tenim una altra que accentua la nostra aposta pel diàleg, la negociació i el pacte per sortir de l'atzucac polític en què ens trobem; una altra on el que fem és exposar a la cambra..., buscar els consensos al voltant del que nosaltres pensem que seria la millor solució per a la situació en la que ens trobem, que és la nostra aposta per una federació democràtica i social, la nostra aposta per una reforma de la Constitució per assolir un model plenament federal, per adaptar la Constitució als nous reptes democràtics que es plantegen després de quaranta anys d'evolució tecnològica, social, econòmica, i també per tal de garantir millor el seu caràcter social. També s'hi aposta per un model nou de finançament a través d'una hisenda federal, per l'adaptació de l'Estatut al nou model federal, i sempre amb la ciutadania com a protagonista d'aquests canvis en el marc institucional, perquè, efectivament, s'haurà de pronunciar respecte a tots ells.

I la darrera de les nostres propostes també incideix en la necessitat de diàleg, negociació i pacte pels assumptes pendents, pel mentrestant, per tot allò que ha estat tant temps aturat en les negociacions entre governs.

Pel que fa a la resta de propostes de resolució, els hem de confessar que hem hagut de fer un posicionament de traç gruixut, atès que no es poden presentar esmenes ni tampoc efectuar votacions separades, sinó tan sols arribar a transaccions respecte a textos presentats, i així és més difícil matisar i arribar a acords. El que queda clar, però, del conjunt del debat, és que les narratives o les perspectives sobre el que va passar els dies 6 i 7 de setembre de 2017 i també durant els mesos posteriors són encara irreconciliables. Això crec que, de la lectura del conjunt de propostes de resolució, és una conclusió que n'hem d'extreure.

Perquè..., què és el que va passar els dies 6 i 7 de setembre de 2017? Moltes coses. Recordarem la intensitat amb què es van viure aquí aquestes jornades i el patiment amb el qual crec que molta gent també les va seguir. Doncs que una determinada majoria parlamentària que no era una representació exacta de la voluntat ciutadana, en el sentit que tot sistema electoral acaba distorsionant poc o molt aquesta representació –no hi havia al darrere una majoria electoral, però sí una majoria parlamentària–, va voler actuar allò que se'n diu «*legibus solutus*», és a dir, sense subjecció a la llei o considerant-se per sobre de la llei.

I vam dir aquells dies, i ho reiterem ara, que el principi de la submissió dels poders públics a l'imperi de la llei és una de les principals conquestes del moviment democràtic. Ha estat al llarg de la història i és encara una de les principals fites de qualsevol moviment democràtic, limitar el poder. De fet, en el seu origen, les constitucions tenen entre les seves funcions sobretot aquesta, limitar el poder del sobirà, fos aquest un monarca o fos fins i tot la sobirania nacional o popular.

De fet –sobre això potser no tindrem ocasió de debatre–, nosaltres pensem que, per explicar-nos el món modern i per donar-nos solucions polítiques per conviure en el món modern, segurament el concepte mateix de sobirania ja no és prou útil des del punt de vista analític ni tampoc com a proposta política. Nosaltres pensem que en el món en què vivim hem de parlar dels poders que s'exerceixen, de les competències que s'exerceixen, i del control democràtic de cadascuna de les instàncies en què aquests poders i aquestes competències s'exerceixen.

Però, en tot cas, en la tradició republicana, democràtica, sorgida de la Revolució Francesa es parlava també d'això, i es parlava de la necessitat també de controlar el sobirà fins i tot quan es parlava de la sobirania nacional i popular. I això no és una qüestió purament teòrica que no tingui conseqüències: el 6 i el 7 de setembre vam veure una aplicació pràctica dels problemes polítics i socials que es poden arribar a generar quan s'ignoren aquests conceptes bàsics republicans i democràtics. Perquè, és clar, si la sobirania és un poder il·limitat, indivisible i indelegable, en cap estat democràticament constituït no hi pot haver un poder d'aquestes característiques, perquè el poder constituent que actua per constituir aquest estat queda aleshores latent i la seva actuació ha de ser sempre, aleshores, a través dels mecanismes de reforma previstos a la Constitució. Per això es parla d'un poder constituent constituït, o per això es parla d'un poder de reforma.

A més, en el nostre cas, la Constitució espanyola té una particularitat que comparteix amb d'altres, però amb d'altres no, que és que no hi ha clàusules d'intangibilitat. El poder constituent constituït té la capacitat de reformar la Constitució, tota, sencera, sense cap element que sigui intangible o inabastable per a aquest poder constituent constituït. El que no es pot fer de cap de les maneres és ignorar aquests procediments de reforma, intentar encetar-los des de canvis que no tenen les competències per finalitzar-los, que no tenen en absolut legitimitat per canviar i alterar el marc de convivència.

En realitat, el 6 i el 7 de setembre aquesta majoria que es diu «republicana» va actuar de la manera menys republicana possible i, si m'ho permeten, també de manera molt poc democràtica, no només en les formes de la mateixa sessió parlamentària, ignorant el Reglament del Parlament, ignorant els advertiments dels lletrats, del Consell de Garanties Estatutàries i ignorant també el consell que donaven els grup

parlamentaris que s'oposaven a aquest intent de derogar la Constitució i l'Estatut i de substituir-los per una pseudoconstitució que no tenia res de republicana ni de democràtica. El problema és que tot això que estem dient hi ha qui s'entesta a pensar que encara és possible.

I a nosaltres ens preocupa que es vulgui justificar, perquè si un arriba, com el 6 i el 7 de setembre va passar, o, com em temo que també s'ha dit al llarg d'aquest debat..., un arriba a pensar que la finalitat era tan alta, que era tan desitjable, l'objectiu, que els mètodes valien, aleshores ja obrim la porta a tot tipus de consideracions.

El president

Diputat...

Ferran Pedret i Santos

Ens sembla que val la pena –acabo aquest raonament, president, i acabo la intervenció també– que, si no pot ser en aquest debat i no pot ser amb aquestes propostes de resolució, s'enceti almenys un debat al país sobre els molts errors que molts actors polítics i socials van cometre durant el darrer any i mig per tal de que no es repeteixi mai més l'intent de deixar fora dels consensos bàsics...

El president

Diputat...

Ferran Pedret i Santos

...de Catalunya una part significativa de la seva ciutadania.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputat. És el torn, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, de la diputada senyora Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Bé, bona tarda. Moltes gràcies. Diputats, diputades, membres de la Mesa, nosaltres voldríem aprofitar aquest Ple per aprendre del passat i per entomar el futur, perquè és en aquest sentit que hem fet també totes les nostres propostes de resolució. La solució al conflicte territorial i de relació amb l'Estat espanyol que viu Catalunya només se soluciona des de la política, mai des de la imposició, mai des de la confrontació, mai des de la unilateralitat, mai des de l'amenaça i la coacció. La solució ha de venir des de la política, des del diàleg, des de l'empatia, des de la capacitat de posar-se a la pell de qui pensa diferent, de qui té il·lusions diferents, de qui imagina un país diferent, tant des dels sentiments nacionals identitaris com des de les reivindicacions socials.

Volem un país més just, que garanteixi drets socials a tothom. Volem un país que respecti i protegeixi la diversitat i la pluralitat, on tothom hi tingui cabuda i s'hi trobi bé, que aculli a tothom, que no expulsi ningú, que no ofengui ningú, on tothom sigui capaç de comprendre i respectar a qui pensa diferent, tot i no compartir ni pensaments ni somnis, potser.

Lamentablement, això no és el que va passar el 6 i el 7 de setembre; no va ser això. El que va passar va ser tot el contrari: es va viure divisió, confrontació, exclusió, amenaces i, per molta gent, por, també por, aquell dia. Per això considerem que va ser un error, el que va passar el 6 i el 7 de setembre. Perquè una part es va imposar a l'altra; perquè es va allunyar de manera dramàtica, tot i que nosaltres pensem que no irreversible, la capacitat de les forces polítiques catalanes de sumar i aplegar majories pel dret a decidir.

Durant els dies 6 i 7 de setembre del 2017 es van vulnerar els drets de diputats i diputades de l'oposició per forçar l'aprovació de dues lleis que no tenien la legitimitat social ni el suport suficient. Es va aprovar una llei del referèndum que no era el

referèndum que Catalunya necessitava, que no comptava ni amb els reconeixements ni amb les garanties suficients. L'1 d'octubre va ser una gran mobilització ciutadana, va ser una expressió d'un anhel de canvi de radicalitat democràtica, va ser una demostració d'apoderament i d'autoorganització, però no va ser el referèndum que Catalunya necessita i que es mereix.

També va ser un greu error aprovar la Llei de transitorietat jurídica. La majoria independentista va utilitzar una estratègia equivocada, una estratègia que restava, que no sumava, per aprovar una llei de desconexió que vulnerava els drets dels diputats i diputades i forçava el Reglament del Parlament per assolir un objectiu polític que no tenia el suport social suficient. No hi havia majoria social suficient, darrere de la via unilateral que va emprendre el Govern de la Generalitat aquell dia. Aquell dia els partits independentistes van decidir deixar enrere i deixar fora més de mig Catalunya. La via unilateral per assolir la independència de Catalunya va ser, és i serà un error. Qualsevol temptació de continuar per aquest camí conduirà a un fracàs que exclou més de la meitat de la població catalana. Per aquest motiu preguem, amb les nostres propostes de resolució, i instem a totes les formacions polítiques a abandonar aquest camí que no té recorregut.

Però també va ser un error, i ho segueix sent, qualificar el que va passar com un cop a la democràcia, assimilar-ho a un cop d'estat. Això també és equivocat. Com també ho és qualificar de colpistes les organitzacions socials i partits polítics que hi van donar suport i demanar la seva illegalitat. Això també és un error.

El que va passar aquí no va ser un cop d'estat, no va ser violent. Tampoc el que va passar l'1 d'octubre, si exceptuem les càrregues de les forces de seguretat, clar. Hem de deixar de frivolitzar conceptes i instrumentalitzar-los per fer-los servir per a la confrontació i la polarització, perquè no sabem quines conseqüències pot portar, i segurament no deuen ser bones.

L'error polític, estratègic i democràtic que va cometre la majoria independentista amb els plens del 6 i 7 de setembre no pot servir per justificar en cap cas i de cap de les maneres la resposta que l'Estat espanyol va donar: repressió judicial, persecució de drets i llibertats, intervenció de l'autonomia, líders socials i polítics empresonats o a l'estranger sense possibilitat de tornar a casa seva amb les seves famílies per risc d'entrar també a la presó, hi insistim, sense oblidar les càrregues policials i la violència de les forces de seguretat l'1 d'octubre. Va ser una resposta desproporcionada, perillosa, que ens apropa i implica vulneració de drets i llibertats i dels principals preceptes d'un estat de dret, i que va complicar qualsevol sortida política a aquest conflicte.

També és un error l'estratègia de judicialització de la política, que busca reduir el conflicte polític a través de vies penals. És un gran error, un error democràtic, que també resta, que també divideix.

Demanem també que rectifiquin aquells que volen seguir per la via repressiva com a manera de resoldre el conflicte. Amb querelles i demandes penals no trobarem la solució.

La immediata posada en llibertat de presos polítics independentistes i la fi de la judicialització de la política són qüestions urgents per poder retornar a una situació de normalitat política. Només així podrem construir una Catalunya social i nacionalment cohesionada.

Demanem a totes les forces polítiques, especialment instem en aquesta ocasió el Partit Socialista de Catalunya i el PSOE, que desterrin definitivament qualsevol temptació de tornar a aplicar la força sobre aquest conflicte, que tornin a plantejar la utilització del 155 i la intervenció de l'autogovern com a manera de donar-hi resposta. De fet, hi ha un recurs posat al Constitucional pel nostre grup, un recurs d'inconstitucionalitat, i curiosament el Tribunal Constitucional no té la mateixa celeritat a resoldre aquestes coses, com la va tenir per suspendre les lleis socials contra les quals va recórrer el Govern del Partit Popular.

El 155 va ser el trencament de pacte territorial, i ha donat ales a una extrema dreta que ja s'atreveix fins i tot a posar en qüestió l'acord autonòmic. Hi han forces polítiques, i ho sabem, que viuen millor de la divisió, de la polarització, ja els ho hem dit; creuen que els dona rèdits polítics, rèdits electorals. Potser treuen més vots, potser guanyen eleccions, però aquí a Catalunya amb aquesta estratègia mai governaran.

Què és el que nosaltres creiem que suma, el que apropa, el que soluciona? I també els presentem propostes en aquest sentit, en el sentit de buscar diàleg, consensos, l'empatia, la valentia i la generositat que calen per part de totes les forces polítiques d'aquest hemicicle.

Davant la situació de bloqueig polític, és l'hora de ser valents, valents a l'hora de reconèixer a l'altre, de reconèixer que l'altre pensa diferent i que està en una posició diferent a la nostra, no per això menys legítima, i que hem de buscar acostar-nos i apropar-nos. Cal un reconeixement de la diversitat i la pluralitat, que són els grans valors de la societat catalana, uns valors a fer créixer. Cal ser valents per reconèixer els errors propis i reconèixer els encerts dels altres, també.

Per això nosaltres vam proposar a la taula del diàleg que va convocar el president Torra el pacte de claredat, perquè creiem que és la manera de construir un gran consens nacional al voltant del dret a decidir a Catalunya, perquè qualsevol solució política passa pel dret a decidir de la societat catalana.

Ahir el president Torra –lamentablement no està aquí per a aquest debat, que és prou fonamental– ens comunicava que la reunió de la taula la farem una altra vegada el mes de febrer. Va ser una cosa com improvisada, ningú no se l'esperava, sense ordre del dia, sense objectius. Això serà un altre fracàs si no hi ha una rectificació i realment una voluntat segura d'establir diàlegs i consensos. Si el president Torra no rectifica dels seus errors i de les seves ocurrencies, unilaterals i eslovenes, que no sumen, que divideixen i que allunyen, demanem a Esquerra Republicana de Catalunya que tingui l'alçada de mires i la valentia suficient per frenar-ho, per dir que per aquí no, que això no suma.

El que cal necessàriament és un acord nacional per a Catalunya que treballi aquest pacte de claredat que ha de definir quin procediment, quines garanties i quin reconeixement ha de tenir el referèndum que Catalunya es mereix i on Catalunya hauria de decidir el seu futur; un pacte de claredat que ha de ser l'instrument que ens permeti trobar la sortida a aquest conflicte, que passa necessàriament i imprescindiblement per la celebració d'aquest referèndum; un pacte de claredat que es basi en una gran entesa, en un gran acord entre diferents actors polítics i socials.

Des de Catalunya en Comú Podem hem defensat, defensem i defensarem el referèndum acordat, reconegut i amb garanties com la millor eina per treure Catalunya de la inestabilitat i la indefinició en què es troba. Necessitem trobar una sortida de consens a la crisi que vivim com a país. Per això amb les nostres propostes emplaçem totes les forces polítiques a dur a terme un diàleg real, amb l'objectiu de trobar nous consensos com a societat que ens permetin superar la situació de bloqueig actual, valentia per front, per construir aquests consensos, i valentia per deixar al marge la confrontació i la polarització.

Entre totes hem de trobar una sortida a la situació en què ens trobem. Tenim una gran responsabilitat. Demanem que no la defugim, que sumem, que construïm i que avancem, amb generositat, amb empatia i amb valentia.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada. En nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent és el torn ara del diputat senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Senyora Arrimadas, senyor Carrizosa, senyores i senyors de Ciutadans, permetin que comenci amb vostès, ja que són el grup promotor d'aquest debat.

Jo els vull dir que qui vol el relat de la violència? Qui vol criminalitzar la protesta i la dissidència? Qui vol generar una espiral violenta que justifiqui l'aplicació del 155 i la il·legalització de partits independentistes? Jo crec que vostès, senyores i senyors de Ciutadans; vostès i el bloc del 155, vostès i l'Estat amb les seves clavegueres. És el règim del 78 qui es defensa i ataca amb violència. Presos i preses polítics, exiliats i exiliades, més d'un miler de persones investigades o encausades, més de set-cents batlles i batllesses imputades, més d'un miler de persones ferides l'octubre de 2017. I vostès ens acusen de violència?

És l'Estat i l'extrema dreta qui van armats. Nosaltres anem desarmades i de cara, de cara i autodefensant-nos amb la protesta, amb la no col·laboració, amb la desobediència i amb el boicot a les institucions, dispositius, recursos i instruments amb els que l'Estat ens nega els drets democràtics. I saben qui va descriure aquesta dinàmica d'acció no-violenta que acabo de descriure? Doncs el senyor Gandhi, i nosaltres seguim exactament aquest model de lluita, malgrat que vostès vulguin criminalitzar i reprimir. Protesta, no col·laboració, desobediència i boicot, i així sempre i a tot arreu s'han guanyat tots els drets que han permès avançar la humanitat.

I escolti, senyora Arrimadas, com és que vostè ja sap que demà hi haurà violència? Com és que ho sap, això? Com és que vostès anuncien querelles per fets que encara no han succeït? Quina informació tenen? Quin interès hi tenen? Tenen vostès connivències amb les clavegueres de l'Estat? Potser són vostès qui hauran de donar explicacions i a qui haurem de demanar responsabilitats si es produeix violència en el nostre país. Prenguin-ne nota. (*Aplaudiments.*)

Perquè només amb la mobilització i amb la desobediència superarem el marc jurídicopolític actual en el que no hi ha lloc per als drets socials, civils i polítics, inclòs el dret a l'autodeterminació que gran part del nostre poble reclama des de fa temps.

No votarem a favor d'aquelles PRs que criminalitzen la dissidència, la protesta i la desobediència. Votarem a favor d'aquelles que reivindiquen drets i llibertats per a tothom, a favor d'aquelles que proposen eixamplar drets i no retallar-los.

La via de la negociació amb l'Estat està morta. Aquest diàleg que el Govern de la Generalitat i els partits que hi donen suport pretén mantenir encara viu no ens durà enlloc. L'autodeterminació i els drets civils i socials que l'1 d'octubre i el 3 d'octubre vam posar en el centre no tenen cabuda en aquest diàleg. Només la unilateralitat i la desobediència civil ens permetran destituir el règim del 78 i instituir mitjançant l'autodeterminació un nou marc de drets i llibertats. El règim del 78 no és reformable. Cal destituir-lo. L'1 d'octubre i el 3 d'octubre varen ser moments de llibertat i democràcia que només assolirem, senyores i senyors dels Comuns, novament des de la unilateralitat.

Votarem en contra de les PRs que pretenen mantenir l'engany de la reforma del règim del 78 i a favor d'aquelles que aposten per l'autodeterminació, i com que això no va només d'independència sinó de drets i, per tant, de democràcia, defensarem, i esperem que els grups parlamentaris del Govern també ho facin així, que les ILPs, la democràcia participativa i directa tinguin curs parlamentari sense que puguin ser bloquejades pels partits.

Volem acabar amb un sentit homenatge per a la presidenta Forcadell. Carme, estem amb tu i defensarem fins al final el teu nom i la teva llibertat davant la ignomínia del feixisme d'estat representat pel bloc del 155. Honor per a tu i per a la Mesa del Parlament que va desobeir per defensar el mandat popular i la democràcia. Senyor Guinó, vostè també ens va representar; el nostre reconeixement i la nostra solidaritat per a vostè.

I la lluita continua, i és per això que diem que ho varem fer i ho tornarem a fer tants cops com calgui. I fem una crida a la mobilització i a l'inici d'un cicle de protesta i combat, orientat a crear un front ampli de lluites en defensa dels drets civils, socials i polítics, i per a l'exercici real i concret de l'autodeterminació i de la sobirania contra la repressió, per tombar el règim, per guanyar els drets civils, socials i polítics que ens pertanyen amb tot el dret. Per autodeterminar-nos, indignem-nos i alcem-nos.

(Aplaudiments.)

El president

En nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya és el torn ara del diputat senyor Alejandro Fernández. Quan vulgui.

Alejandro Fernández Álvarez

Señor Riera –bueno, primero, gracias, presidente–, ¿sabe usted...? No lo iba a decir, pero he escuchado su intervención con mucha atención. ¿Sabe usted por qué puede venir aquí a soltar basura sobre el régimen español?, como usted lo llama. Porque esto es una democracia, por eso puede decirlo en libertad. Si usted viviera en otro sitio, las cosas serían distintas. ¿Se atrevería usted a ir a Venezuela a hablar mal de Maduro? ¿Verdad que no? ¿Se atrevería usted a ir a Cuba a hablar mal de los Castro? ¿A que no? ¿Se atrevería usted a ir a Corea a hablar mal de Kim Jong-un? No. Usted puede decir basura de todos nosotros porque esto es una democracia. Lo celebro, y celebro que tenga la libertad de expresión para decirlo, porque esto es una democracia, España es una democracia. *(Aplaudiments.)*

Nuestras propuestas de resolución se basan esencialmente en la defensa del autogobierno, la denuncia de la vulneración de derechos y libertades que sufrimos no solo los diputados de esta cámara sino los catalanes, la ruptura de la convivencia que se vivió los días 6 y 7 de septiembre, y la institucionalización de la violencia en la medida que fue invocada desde la presidencia del Gobierno de la Generalitat y permitida por parte de todos ustedes.

Yo les hago una pregunta, y se la planteo con toda la firmeza, porque lo que pasó los días 6 y 7 de septiembre, por desgracia, tiene enorme actualidad. Miren, mañana habrá centenares de miles de alumnos, sí, sí, *de l'escola catalana –de l'escola catalana–* que no irán a clase. Lo están explicando en los grupos de WhatsApp. Yo tengo hijas. Lo están explicando. Y no van a ir a clase. ¿Les van a devolver ustedes las horas lectivas que van a perder? ¿Se las van a devolver? Porque les gustaría ir a clase, a sus padres..., pero ya han anunciado que no pueden ir, que no pueden ir o que no se atreven. ¿Les van a devolver las horas de clase?

Mañana, centenares de miles de catalanes van a tener que anular sus vuelos, sus viajes, y la planificación... Cállese y escúcheme, por favor. *(Remor de veus.)*

El president

Diputat, diputat...

Alejandro Fernández Álvarez

¿Tendrán...? ¡Hombre!

El president

No, diputat.

Alejandro Fernández Álvarez

Que respeten un poco...

El president

Diputat, diputat. D'acord. Qui ordena el debat soc jo. Qui demano silenci soc jo.

Alejandro Fernández Álvarez

Sí, pero si no lo hace me tocará hacerlo a mí.

El president

Senyor Fernández, em toca a mi. D'acord?

Alejandro Fernández Álvarez

Me gustaría, señor presidente, con toda la cordialidad que sabe que he tenido durante mi temporada en la Mesa y también como portavoz, que cuando desde ahí, desde esa bancada, se vulnera también el respeto a la palabra, actuase con la misma diligencia con la que me acaba de interrumpir. Se lo agradecería.

El president

Senyor Fernández, jo actuo...

Alejandro Fernández Álvarez

Y sabe que es la primera vez que me dirijo a usted en esos términos.

El president

Senyor Fernández, tinc la paraula jo. Ja la hi tornaré a donar quan li correspongui. En tot cas, jo actuo amb la mateixa consideració a un costat i a l'altre de la bancada. A vegades els agrada més i a vegades els agrada menys.

Continuï, senyor Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Esperemos que sea así.

Decía que mañana centenares de miles de catalanes han anulado sus vuelos, sus planificaciones de viaje. ¿Les van a devolver ustedes el dinero? Porque no querían hacerlo. Lo han hecho porque están asustados por lo que pueda ocurrir mañana, preocupados. Mañana, centenares de miles de catalanes han decidido que no podrán ir a trabajar, si viven fuera de Barcelona a Barcelona, o salir de Barcelona a sus respectivos trabajos porque no saben lo que va a pasar. ¿Les van a devolver ustedes las horas no trabajadas? ¿Lo van a hacer?

Claro, luego se escandalizan cuando les decimos que vamos a destituir al Gobierno. Paren ya –paren ya. ¿Quieren ustedes evitar un 155 nuevo? –¿quieren evitarlo? Paren ya –paren ya. Dejen de amedrentar a los catalanes, dejen de decir de una vez por todas que la gente no puede ir al colegio y llevar a sus hijos, dejen de amenazar a la gente con una potencial guerra entre todos nosotros al estilo esloveno. Paren ya, y entonces seremos capaces de vivir tranquilos. Porque ¿saben qué? Nosotros, todos los de aquí, queremos vivir tranquilos, no tenemos ningunas ganas de conflicto –queremos vivir tranquilos. Acaben de una vez por todas con la inquietud y la incertidumbre que estamos viviendo. Queremos vivir tranquilos. ¿Lo han entendido? Queremos vivir tranquilos.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

El president

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Republicà, el diputat senyor Jordi Orobitg... Digui'm, senyor Riera, per què em demana la paraula?

Carles Riera Albert

Per contradiccions, senyor president.

El president

Contradiccions?

Carles Riera Albert

Sí, sí. Vull dir al senyor Rodríguez que, si fos veritat...

Alejandro Fernández Álvarez

No, no soc Rodríguez.

Carles Riera Albert

Perdó.

Alejandro Fernández Álvarez

Això és una contradicció. (*Rialles*.) Demano paraula per contradiccions. (*Remor de veus*.)

El president

Calmin-se, calmin-se, diputats i diputades. Continui, senyor Riera, té la paraula.

Carles Riera Albert

Perdó, perdó.

El president

Vint segons.

Carles Riera Albert

Molt bé. Dir al diputat del Partit Popular (*rialles*) que acaba d'intervenir que, si fos veritat el que ell ha dit, avui la senyora Forcadell seria aquí (*aplaudiments*), i els diputats i diputades que estan a la presó i a l'exili avui serien aquí. Per tant, no menteixi, no en digui «democràcia», perquè no ho és. I...

El president

Ja està, senyor Riera.

Carles Riera Albert

...només per afegir que abans he oblidat citar el senyor Nuet: el mateix reconeixement i solidaritat per a ell que el que he expressat per al senyor Guinó. (*Aplaudiments*.)

El president

Senyor Fernández, per què em demana la paraula?

Alejandro Fernández Álvarez

Por alusiones, contradicciones y trescientos cincuenta artículos más del Reglamento del Parlament de Catalunya.

El president

Allusions sap que no, perquè s'han alludit tots. En tot cas, si és contradicció, sí, perquè li he donat la paraula al senyor Riera, però si no, no.

Alejandro Fernández Álvarez

Efectivamente. Mire, señor Riera, no intente refugiarse usted en la señora Forcadell. La señora Forcadell estará en la cárcel por decisiones personales de ella y eventuales (*remor de veus*) vulneraciones del reglamento jurídico español. Usted aquí puede ejercer la libertad de expresión. Se lo vuelvo a repetir: ¿se atreve usted a ir a Corea a hablar mal de Kim Jong-un? ¿Se atreve usted a ir a Venezuela a hablar mal de Maduro?

El president

Senyor Fernández...

Alejandro Fernández Álvarez

No se atreve. (*Remor de veus*.)

El president

Senyor Fernández...

Alejandro Fernández Álvarez

Usted viene aquí, habla mal de mí, yo lo celebro, porque estamos en democracia –porque estamos en democracia. Por eso puede usted...

El president

Senyor Fernández, ja no té la paraula.

Alejandro Fernández Álvarez

...y lo sabe perfectamente, por eso estamos en democracia. No se refugie en las situaciones de los demás.

El president

Senyor Fernández, ja està. No té la paraula.

Continuem. Diputat, quan vulgui.

Jordi Orobítg i Solé

Sí; moltes gràcies, senyor president. President Torra, conselleres, consellers, diputades, diputats... Bé, jo amb tota l'amistat que tinc al senyor Alejandro Fernández, li recomanaria que, quan demani la paraula, no faci així (*l'orador fa la salutació feixista*), perquè, sincerament, a nivell gràfic, no parla molt bé de vostè. (*Aplaudiments.*)

Dit això, parin ja. Pari vostè; pari, senyor Carrizosa...

El president

Silenci tothom.

Jordi Orobítg i Solé

...parin d'atribuir a l'independentisme posicions violentes. Ahir l'hi va dir el vicepresident, ho va reiterar el president, avui ho fa aquest grup parlamentari, i crec que la trajectòria política de l'independentisme està molt clara, en aquest sentit. Nosaltres mai validarem la violència, vingui d'on vingui. I prego que vostès, tots vostès, eh?, que ens atribueixen aquest do a nosaltres, facin el mateix amb tots aquests comandaments que van recorrent Catalunya emmascarats, tapant la seva cara, arrencant llaços i atemorint a la nostra població. Crec que diria molt a favor de vostès que condemnessin aquest tipus de violència contra la nostra població civil.

El 6 i el 7 de setembre es va celebrar un ple al Parlament de Catalunya, eh?, i en el si del mateix els grups que fèiem costat al Govern van demanar una alteració de l'ordre del dia. És quelcom que permet el Reglament del Parlament. Jo vull recordar la setmana passada, si no m'equivoco, el Grup de Ciutadans, el Grup dels Socialistes i el Grup del Partit Popular van demanar també que es substanciés aquesta alteració de l'ordre del dia precisament per demanar la compareixença del president, i sense cap mena de problema es va substanciar, es va votar i es va acordar.

Aquesta petició d'aquests grups el que va desencadenar va ser un seguit d'actuacions per part de certs grups de l'oposició, és allò que es diu «filibusterisme parlamentari», eh? I jo crec, sincerament –i ho crec, des del meu punt de vista–, que el que va escandalitzar la nostra societat, el que va ser una vergonya democràtica va ser com van actuar aquests grups que s'oposaven a aquesta alteració de l'ordre del dia. Vam viure moments constants d'interrupcions, peticions de paraula, reconsideracions, reunions de Mesa, de la Junta de Portaveus, a més de lamentables episodis de desqualificacions i desconsideracions personals, també des de la perspectiva de gènere, i, fonamentalment, adreçades a la presidenta del Parlament, a l'honorable Carme Forcadell, eh?

Jo no sé vostès, jo tinc gravat amb foc al meu cervell aquella cantarella de «senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?». En aquells plenaris, sincerament, si no la vam escoltar cent vegades, no la vam escoltar cap.

Però també tinc més records, eh? L'aparició d'informes que no havia demanat ningú, que no havien seguit el conducte reglamentari, que pervertien el principi d'actuació del Consell de Garanties *ex post* i no *ex ante*, com informes contaminats per l'amenaça constant dels advertiments del Tribunal Constitucional respecte de

l'actuació dels lletrats. Quin jurista pot opinar lliurement quan té un advertiment del Tribunal Constitucional respecte de la seva actuació?

Però, hi insisteixo, recordo moltes desconsideracions, en clau de gènere, i no només a la presidenta Forcadell, també a la meva companya, a la portaveu en aquell moment del grup parlamentari, la Marta Rovira. No els recorden, aquells «*esta señora*»? Ho recorda, això, senyor Carrizosa, els «*esta señora*»? O aquells «*señora Forcadell*», en aquest cas, en lloc d'adreçar-s'hi com a presidenta per part del senyor Iceta; o el «*dale, dale, está floja; dale, que esta hoy llora*». Sincerament, jo crec que, si algú s'ha d'avergonyar, fonamentalment, del que va passar aquelles jornades, és qui va encoratjar aquesta mena de comportaments, i és evident que no van ser els que van instar l'alteració d'aquest ordre del dia.

Aquesta alteració de l'ordre del dia va ser un mecanisme alternatiu, que va utilitzar en aquest cas la majoria independentista, per mirar de tramitar quelcom que havia intentat per ponència conjunta, ponència conjunta a la que no van voler participar i que van portar al Tribunal Constitucional. Que tampoc no van acceptar una modificació del Reglament, una modificació del Reglament que permetés que es debatés en lectura única una proposició de llei, com s'accepta no només al Congrés dels Diputats sinó a la majoria de les assemblees legislatives de l'Estat espanyol.

Els recorden, aquells escarafalls? «*Están rompiendo con la democracia*», «*esto es un golpe a la democracia*», «*aquello era el acabose, la perversión de la democracia*». El seu propi Tribunal Constitucional va validar la modificació del Reglament que es va tramitar en aquest Parlament.

En la seva actuació, la presidenta Forcadell, tot i la pressió, tot i les desqualificacions, tot i les amenaces, va exercir amb tota la dignitat el seu càrrec, de conformitat amb les obligacions que li imposa no només el Reglament del Parlament de Catalunya sinó en sintonia amb els principis que de manera universal inspiren el parlamentarisme. Si no, de què tindria l'aval de més de cinc-cents parlamentaris de tot el món per la seva tasca en un acte que vam tenir l'orgull de poder-hi assistir la setmana passada?

Ahir en l'exposició per part de la senyora Arrimadas, vaig escoltar moltes mentides, moltes falsedats. També avui, eh?, per part del senyor Carrizosa, estripant i fent un buidatge maliciós i pervers d'allò que deia la Llei de transitorietat jurídica. Què és això que volíem privar la nacionalitat? Això és fals, és una mentida com una casa de pagès, senyor Carrizosa –és una mentida com una casa de pagès. La Llei de transitorietat jurídica preveia la doble nacionalitat per a tots els ciutadans d'aquest país. (*Remor de veus.*) La Llei de transitorietat jurídica preveia, a diferència del que ahir...

El president

Silenci.

Jordi Orobí i Solé

...va dir la senyora Arrimadas, que tots els funcionaris que treballaven a Catalunya es podien integrar a l'Administració de Catalunya. Per tant, no diguem coses que no són veritat. (*Remor de veus.*)

El president

Silenci.

Jordi Orobí i Solé

Com dir que es designaven a dit els magistrats del Tribunal Suprem. Totalment incert. La seva democràcia, aquella que vostès tant defensen, permet, com permetia la Llei de transitorietat jurídica, que l'elecció del fiscal general, en aquest cas de la república catalana, fos decidida en seu parlamentària i no pas pel Govern? Ho permetia? Doncs jo crec que en aquest cas, com en molts d'altres, fèiem un salt endavant en democràcia que a vostès evidentment no els interessava perquè a vostès la democràcia no els interessa gaire. Perquè un cop a la democràcia és inventar-se

relats ficticis en atestats policials per imputar, per processar i per condemnar, i que aquests els blanquegin els fiscals i que també *a posteriori* els validin els òrgans jurisdiccionals.

Perquè vostès, quan qüestionaven la Llei de transitorietat jurídica, s'omplien la boca de seguretat jurídica. Quina seguretat jurídica tenen els independentistes a dia d'avui en aquest país? Cap ni una. Però qui diu independentistes parla dels artistes, els mestres, de qualsevol col·lectiu que sigui objectiu del seu afany radicalment uniformitzador i repressor de la diferència. Ho recorden, no?, el que deia Martin Niemöller: «Primer van arrestar els comunistes, però jo no era comunista i no vaig fer res.» Doncs en aquestes estem en aquest país.

Un cop a la democràcia és judicialitzar la vida política per eliminar i esborrar els adversaris polítics i tot així fracassar estrepitosament com va passar el 21 de desembre. Un cop a la democràcia és alterar les majories d'aquest Parlament per la presó i l'exili, i d'aquesta manera obtenir algun triomf pírric i efímer, com probablement pot passar avui en algunes de les seves propostes de resolució. Cop a la democràcia és pervertir la seva sacrosanta Constitució, despellant-la de les seves eines per la defensa dels drets fonamentals, els drets civils i polítics, i utilitzant-la exclusivament com una eina al servei de la repressió de les minories i de les classes menys afavorides.

Els he de felicitar, però, per una de les seves propostes. Bé, l'han esmenat; de fet, d'entrada era indigerible, però després l'han esmenat. Proposen per primera vegada una condemna contundent del franquisme i el feixisme, i... (*Veus de fons.*) Perdó? Sí, sí, i tant. Perquè abans la barrejaven amb mil coses perquè no es pogués votar. No sé quin àngel de la guarda els ha dit: «Escolta'm, esmeneu això, que, si no, quedarà que és que no volíeu que s'aproves.» I, per tant, jo els dic que els farem costat en la condemna al franquisme i al feixisme. I, per tant, els felicito: després de tants i tants anys, senyora Arrimadas, senyors de Ciutadans, comencen a progressar adequadament. Tot és començar. (*Aplaudiments i remor de veus.*)

Valorar les propostes del PSC, i no em queda molt de temps. Bé, jo crec que vostès no atenen a la realitat del nostre país. (*Persisteix la remor de veus.*) Jo recordo el discurs del senyor Iceta...

El president

Silenci.

Jordi Orobítg i Solé

...dels volts de...

El president

Un moment, diputat –un moment, diputat. Fins que no hi hagi silenci no continuarem. (*Pausa.*) Sí, ara, continuï.

Jordi Orobítg i Solé

Celebro que les meves intervencions els causin alegria, no com les seves, que habitualment ens generen altres sentiments, no?

El senyor Iceta l'any 2012 deia: «Els referèndums sobre la independència s'han de poder fer i en les democràcies avançades se'n poden fer.» Per tant, hem de concloure que aquesta no ho és, una democràcia avançada, no? I que de fet vostès giren l'esquena a la majoria del poble de Catalunya: gairebé el 80 per cent està a favor d'un referèndum.

Pel que fa als Comuns, a la CUP, agrair-los la possibilitat d'haver trobat un punt de consens per validar la majoria de les propostes que hem fet.

I al Partit Popular, doncs lamento expressar-me com ho faré, però, senyor Fernández, tot i l'estima que li tinc, és cert que els seus discursos els porten a una realitat extraparlamentària, com diuen les enquestes. Tenint un original com són Ciutadans i Vox, una còpia com vostès a dia d'avui és una còpia dolenta.

Però si hi ha una proposta de resolució que de veritat em causa impacte és la número 8, la d'«igualtat i respecte a les lleis: cap privilegi per als responsables polítics del cop a la democràcia». Per un moment he pensat que tenia un becari nou al seu grup, de Ciutadans, que tenia el senyor Santiago Abascal treballant per a vosaltres, perquè parlen d'indults abans que existeixi cap condemna, com ahir parlaven de querelles abans que existeixi cap violència. Els he de confessar, llegint-la, que quedo astorat davant de tanta crueltat, de tanta manca d'empatia, de complicitat, en definitiva, amb tots aquells que desvirtuen l'estat de dret en pro d'una concepció de l'Estat pròpia del franquisme.

No vull acabar així. Ve Nadal, i els recomano que llegeixin un llibre com aquest, eh? (*L'orador mostra a la cambra un exemplar del llibre Estimats Lluc i Joana: contes des de la presó.*) L'ha escrit Oriol Junqueras. Gràcies a una proposta de resolució com la que vostès venen a proposar no tindrà temps de passar aquest Nadal amb els seus fills. Jo em quedo amb una de les seves poesies: «Encara que ara sembli / que un oceà separa les nostres platges, / un dia em veureu tornar / sobre un pont d'històries i de contes / que us hauré explicat. / Aleshores, Lluc i Joana, una infinitat d'abraçades / consolarà la llarga absència / i les nostres ànimes, ara ja tan fortes, / no permetran que cap petitesa els robi mai el somriure.» Els recomano que el llegeixin als seus fills, aprendran principis i valors tals com el respecte, l'empatia, l'estima per als altres, la solidaritat i l'amor. Lamentablement, crec que amb vostès fem tard; tant de bo estigui equivocat.

Moltes gràcies, senyor president.

(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, és el torn del diputat Josep Costa.

Josep Costa i Rosselló

Gràcies, president. Senyor Fernández, només dir-li que en alguns països d'Europa per demanar la paraula com vostè la gent és detinguda.

Aquest Ple es fa per vendre un relat fals del que va passar aquí el 6 i el 7 de setembre. Jo no era diputat però era aquí el dia 6 i 7 de setembre de l'any passat i vaig veure el que va passar. Record perfectament la por, la por que hi havia als passadissos, als despatxos i a l'hemicicle de que pogués arribar una ordre judicial o que pogués entrar la policia per impedir el debat que estava a punt de fer-se, por que es produís efectivament un cop a la democràcia.

Quan en un parlament no es pot discutir, no es pot debatre, no es poden intercanviar opinions per oposades que siguin, tot el sistema està amenaçat, la democràcia està en escac. És per això que els parlaments són inviolables, perquè, com diu el Tribunal Constitucional, puguin formar lliurement la seva voluntat. Mirin, no ens enredin amb això de que els polítics no han d'estar per damunt la llei, que els polítics no estan per damunt la llei. Si ens saltam un semàfor o defraudam a Hisenda pagarem com qualsevol ciutadà. Però aquí dins..., això és un parlament, aquí dins som inviolables pels vots i les opinions que emetem en representació del poble sobirà. El Parlament és aquí per fer lleis, ningú no li ha de dictar el que ha de fer; per tant, no podem estar subjectes a l'arbitrarietat dels tribunals.

Un parlament ha d'estar separat, ha de ser independent i estar protegit de les interferències d'altres poders de l'Estat, siguin jutges o siguin governs. Podem acabar d'una vegada amb aquesta demagògia que devalua la democràcia i el parlamentarisme? –podem acabar d'una vegada? Els principis d'inviolabilitat i d'immunitat parlamentària garanteixen la democràcia. La inviolabilitat serveix per protegir les nostres opinions i els nostres vots aquí dins, perquè són les opinions i són els vots de la gent que ens ha votat. Però resulta que els tribunals fa anys que actuen amb la lògica de que els vots i les opinions dels independentistes no estan protegits per la inviolabili-

tat parlamentària. Per això la presidenta Forcadell és a la presó, per això hi ha vint-i-quatre diputats o exdiputats que estan encausats en un procés polític ignominiós.

El Parlament a través dels Serveis Jurídics, les defenses penals, un servidor a títol personal, tots hem allegat que els requeriments i els incidents d'execució del Tribunal Constitucional contra la Mesa, pensats per acabar a la fiscalia amb querelles, són un gravíssim atemptat contra la inviolabilitat parlamentària i, per tant, un atemptat contra la democràcia. Saben què ens ha contestat el Tribunal Constitucional sobre això? Res. Nada. *Niente*. Els que haurien d'estar protegint la democràcia i protegint els drets dels diputats d'aquesta cambra es dediquen a violar-los. Hi ha una major perversió possible?

Parlen de cop a la democràcia, però el problema, senyores i senyors del 155, és que han confós democràcia amb unitat d'Espanya, aquesta és la realitat. És més, vostès han posat la unitat d'Espanya per damunt de la democràcia, perquè quan un jutge, a qui no ha votat ningú, substitueix, condiona o usurpa els nostres vots i les nostres opinions, que són les dels ciutadans, o ens amenaça o impedeix expressar-ho, de què estam parlant? De democràcia evidentment no. El que no és de rebut és que vostès vulguin silenciar els nostres vots i les nostres opinions en base a querelles. Ja n'hi ha prou –ja n'hi ha prou.

Vostès són els que han posat el títol en aquest debat, «cop a la democràcia», però el 6 i 7 de setembre no es va esdevenir el cop a la democràcia que temíem alguns, únicament es varen aprovar unes lleis per celebrar un referèndum per tal que la gent decidís. Democràcia en estat pur. Diuen que posar en qüestió la unitat d'Espanya és posar en qüestió la democràcia, però la Llei del referèndum d'autodeterminació justament tenia l'objectiu, i ho cit literalment, «de posar en mans dels catalans i les catalanes la decisió sobre el futur polític del país amb l'eina més radicalment democràtica de la qual disposam: el vot». Com deia, democràcia en estat pur. I la democràcia ja existia abans de la Constitució espanyola. I la democràcia seguirà existint quan Catalunya i Espanya siguem senzillament bons veïns. També han confós els drets fonamentals amb la Constitució. Els drets fonamentals que estan recollits, efectivament, en la Constitució, però que estan per damunt de la Constitució, perquè beuen del dret internacional.

Mirin, la Llei de referèndum d'autodeterminació posa en qüestió la unitat de l'Estat. És així. Però ho fa en nom de la democràcia. I vostès, en canvi, pretenen sacrificar la democràcia a l'altar de la unitat de la pàtria. Volen garantir la unitat a cops de porra, com el primer d'octubre. Volen garantir la unitat a cops de toga, amb una indecent judicialització de l'activitat parlamentària. Però els cops de toga ja venen de lluny.

Volen que parlem de cops a la democràcia? Un cop a la democràcia va ser el Tribunal Constitucional, deslegitimat, no ja de dotze jutges, com hauria de ser, sinó de deu, un mort i l'altre recusat, la meitat amb els seus mandats caducats: varen carregar-se la voluntat de dos parlaments, un referèndum popular. Sí, sí, senyora Arrimadas, *se lo cargaron*, ells. Això sí que és un cop a la democràcia. Un estatut aprovat pel 89 per cent dels diputats d'aquest Parlament, aprovat pel Congreso de los Diputados, i ratificat pel 74 per cent dels vots en referèndum popular. Sí, *se lo cepillaron*, aquest Estatut. Va ser un tal Alfonso Guerra, que no crec que s'hagi reencarnat en independentista, eh? De fet, està ben viu i amenaçant-nos amb el 155. Quina sorpresa. És per això que potser el *golpe a la democracia* continua.

Ja l'hi diré jo com continua: amb l'aplicació del 155, que, com que seguim sense votar bé, eh?, el 21 de desembre no varem votar bé, segons vostès, ara volen el 155 de forma indefinida. I, mirin, el 155 no és només –només– suspendre l'autonomia, és suspendre la democràcia. I a Espanya, jo crec que això ho haurien de saber, no hi ha hagut mai democràcia sense autonomies. I el *golpe* continua quan PSOE, PP i Ciutadans es reparteixen el nomenament dels jutges i els controlen per WhatsApp.

Però, tornem-hi, volen que parlem de cop a la democràcia? Un dels cops més grans a la democràcia que es pot cometre és empresonar diputats per alterar el resultat d'unes eleccions, i fer així que els partits que han perdut tinguin una majoria falsa que no els han donat els ciutadans. I, compte, que avui aquí això està a punt de passar: estan intentant aprovar coses amb l'alteració del vot del 21 de desembre. Diputades dels Comuns, diputats de tots els grups, parin aquest cop a la democràcia.

Al Parlament s'han de respectar els resultats de les urnes, que vol dir respectar la gent i el poble que ens ha votat. I encara venen aquí amb vinyetes de broma sobre els escons buits d'aquest hemicicle. Jo els dic: mirin a la seva dreta, és aquí, que hi ha escons buits. Són els únics escons que estan buits forçosament. Vostès poden entrar i sortir de l'hemicicle quan vulguin. Aquests escons estan buits i no és cap broma, són el veritable cop a la democràcia. Quanta dignitat s'ha de tenir per aguantar les seues humiliacions i menyspreus després de vint o disset dies en vaga de fam?, més de seixanta àpats que no han fet denunciant la inacció del Tribunal Constitucional. Però, clar, vostès estan encantats de deixar que ens governin a cop de toga i a cop de porra, perquè als jutjats i a les casernes és on treuen els seus millors resultats electorals.

En definitiva, resulta que des del 21 de desembre hem recuperat les institucions, però no hem recuperat la democràcia. Vivim en una camisa de força. Catalunya està sotmesa a un estatut que no ha votat, a una constitució que avui només recolza el 14 per cent dels catalans, 14 per cent enfront d'un 80 per cent que dona suport a un referèndum d'autodeterminació per resoldre la qüestió de manera política, civilitzada i democràtica. Doncs mirin, no els estranyi que Catalunya no es condemni a si mateixa a romandre en aquesta camisa de força per sempre. Aquesta remor que se sent som nosaltres fent saltar les costures d'aquesta camisa de força. I ho farem, com sempre, des de la democràcia, la no-violència i emparats en l'exercici de drets universals.

L'únic que va passar aquí el 6 i 7 de setembre de l'any passat és que es varen debatre i aprovar unes lleis, que és el que fan els parlaments. Si allò era un cop d'estat, o era tan i tan greu, com és que no va arribar aquella ordre que tots temíem per aturar-ho? Ens volen vendre un relat fals. El que varen fer vostès és una monumental cerimònia del filibusterisme, per intentar evitar que es donàs la veu al poble. Vostès sí que estaven robant els drets als catalans, amb paraules seues.

Per tot això, seguirem defensant i exercint humilment la democràcia. No acceptarem lliçons dels que ens volen a la presó per defensar el nostre projecte polític. Perquè la independència és qüestió de democràcia, però sobretot és qüestió de justícia, és una causa justa. S'han fet tots els esforços per trobar una via acordada perquè el poble de Catalunya pugui decidir. No hi és...

El president

Diputat...

Josep Costa i Rosselló

...però no renunciarem mai –no renunciarem mai– al nostre dret d'autodeterminació. Defensarem la democràcia que avui està en escac i mat. No ens podran subjugar per la força i la repressió. Amb por no ens guanyaran, perquè seguirem fermament determinats a construir la república...

El president

Diputat...

Josep Costa i Rosselló

...cívicament, pacíficament...

El president

Diputat, se li ha acabat el...

Josep Costa i Rosselló

...i democràticament.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Digui'm, senyora Arrimadas, per què em demana la paraula?

Inés Arrimadas García

Sí; señor presidente, por contradicciones del diputado de Esquerra Republicana de Catalunya.

El president

Vint segons, com el senyor Riera i el senyor Fernández.

Inés Arrimadas García

Cuando robaron la nacionalidad en Eslovenia fue después de la guerra, de la muerte, que es lo que está reivindicando el señor Torra. Y, por cierto, ustedes hoy con sus discursos han tenido tan poca habilidad que nos han dado la razón: están reivindicando el 6 y 7, la Ley de transitoriedad. El golpe continúa, y lo han reconocido hoy aquí...

El president

Diputada, se li ha acabat el temps.

Inés Arrimadas García

...ustedes.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

El president

Senyor Orobitg, per què em demana la paraula?

Jordi Orobitg i Solé

Per rèplica a aquest aclariment de la diputada. Entenc que no es correspon amb la meva intervenció i que no...

El president

Doncs vint segons. Ràpidament.

Jordi Orobitg i Solé

Doncs novament, està fent futuribles. Ella preveu que en un estat futur haguésim retirat la nacionalitat a tothom. I, per tant, com sempre, queda desvirtuada la seva paraula. Tot es basa en mentides i falsedats.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Digui, senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?

Carlos Carrizosa Torres

Sí, para pedir la lectura antes de proceder a la votación de nuestra..., de la parte votable de las propuestas de resolución números 2 y 9, como hemos anunciado antes.

El president

Sí, ja s'ha anunciat. S'ha demanat lectura de la 2 i la 9. Alguna més, senyor Fernández?

Alejandro Fernández Álvarez

Sí, por una contradicción muy potente, también. *(Remor de veus.)* Sí, el..., no...

El president

No, un moment, un moment. No li he donat la paraula. Per què m'ha dit?

Alejandro Fernández Álvarez

Por contradicciones.

El president

Així en general no. O ho especifica o no li dono la paraula, senyor Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

No, una contradicción muy concreta, se la...

El president

Amb quin diputat?

Alejandro Fernández Álvarez

No, que el señor Orobitg también ha pedido la palabra con la mano derecha, debe ser fascista también, entonces.

Gracias.

(Remor de veus.)

El president

Senyor Fernández... *(Veus de fons.)* No, no, no li he donat la paraula, no entrarem en un debat. *(Veus de fons, rialles i aplaudiments.)* Seguim. *(Ferran Pedret i Santos demana per parlar.)* Sí, senyor Pedret, digui'm.

Ferran Pedret i Santos

Senzillament per recordar que des del faristol he demanat lectura, abans de votar, de la proposta de resolució primera del nostre grup parlamentari.

El president

Sí, per això ara preguntava quines lectures s'han demanat: la primera seva, senyor Pedret; la 2 i la 9 del Grup Parlamentari de Ciutadans. Alguna més? *(Pausa.)* Sí?

Susanna Segovia Sánchez

Sí, president, si us plau, demanem lectura de la proposta de resolució número 5 del nostre grup.

El president

Molt bé.

(Pausa llarga.)

Començarem les votacions.

La número 1 entenc que, senyor Pedret, es refereix a la que està transaccionada, perquè la 1 està transaccionada, eh?

Ferran Pedret i Santos

Sí.

El president

Molt bé. Doncs aquesta la votarem *a posteriori* i, per tant, al final i, per tant, també la llegirem llavors.

Votem, per tant, primer, de les propostes de resolució del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 57 vots a favor, 4 en contra i 66 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 57 vots a favor, 61 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 29 vots a favor, 62 en contra i 36 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

(Veus de fons.)

Sis. *(Veus de fons.)* D'acord. Ara hem votat la 6. He anunciat la 6, hem votat la 6. Votem la 5, perquè ens l'hem saltat, sí? *(Veus de fons.)* Ens hem saltat la 5; sí, sí, sí, ens hem saltat la 5. Tothom era conscient que es votava la 6, ara, doncs. Sí? *(Pausa.)* Molt bé.

Doncs la proposta de resolució número 6 ha quedat rebutjada per 16 vots a favor, 101 en contra i 8 abstencions.

Votem la 5, doncs, eh? Votem la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 25 vots a favor, 96 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat aprovada per 65 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Votem, en primer lloc, la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat rebutjada per 58 vots a favor, 61 en contra i 8 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 7 ha estat objecte d'una transacció amb la proposta de resolució número... Perdó. N'he de llegir els resultats, sí.

Aquesta proposta de resolució ha quedat rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Ara sí. La proposta de resolució número 7, que és la següent, ha estat objecte d'una transacció amb la proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Per tant, la votarem també al final.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat rebutjada per 57 vots a favor, 62 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 40 vots a favor, 62 en contra i 25 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Comença la votació de la proposta de resolució número 1.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 39 vots a favor, 58 en contra, 29 abstencions i un diputat o diputada que no ha votat.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 88 vots a favor, 36 en contra i 3 abstencions.

La proposta de resolució número 3 ha estat objecte d'una transacció amb la proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà. Per tant, la votarem al final.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat aprovada per 84 vots a favor, 43 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

(Veus de fons.)

Cert, l'havíem de llegir. En tot cas, la llegirem ara, eh?

En llegeixo els resultats: per 64 vots a favor, 61 en contra, cap abstenció, i dos diputats o diputades que no han votat, queda aprovada aquesta proposta de resolució que, efectivament, ara llegirem. Secretari, quan vulgui.

El secretari primer

Gràcies, president. Proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem: «Proposta de resolució número 5. Unilateralitat.

»El Parlament de Catalunya constata el fracàs de la via unilateral que exclou a més de la meitat de la població catalana i fa una crida als partits catalans a abandonar-la de manera definitiva.»

El president

Passem ara a votar la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 62 en contra i 52 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 87 vots a favor, 39 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Votem primer la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 3 vots a favor, 65 en contra i 58 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 3 vots a favor, 124 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 62 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 4 de la CUP - Crida Constituent ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 103 en contra, cap abstenció i dos diputats o diputades que no han votat.

Votem ara la proposta de resolució número 5, inclosa la correcció d'errades presentada.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 70 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 62 vots a favor, 57 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 3 vots a favor, 56 en contra i 68 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 62 vots a favor, 57 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 70 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 70 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Votem ara les propostes de resolució presentades conjuntament pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà.

La primera de les propostes de resolució ha estat objecte d'una transacció conjuntament amb la proposta de resolució número 3 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Per tant, la votarem també al final.

I passem, doncs, a votar la proposta de resolució número 2, inclosa la correcció d'errades presentada.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 70 per vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comencem per la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat rebutjada per 40 vots a favor, 70 en contra i 17 abstencions.

Passem a votar la proposta de resolució número 2. Abans, però –abans, però–, s'ha demanat lectura de la proposta. Secretari, quan vulgui.

El secretari primer

Sí, president. Proposta de resolució número 2, presentada pel Grup Parlamentari Ciutadans: «Respecte de la pluralitat i democràcia: condemna de les actituds totalitàries i violentes.

»El Parlament de Catalunya condemna amb tota contundència el franquisme, el feixisme, el nazisme i qualsevol altre moviment totalitari d'extrema dreta, així com el d'extrema esquerra, que utilitzin la coacció, la intimidació o qualsevol altre tipus de violència amb l'objectiu d'imposar les seves idees, i que en cap cas aquesta violència es pot justificar com a instrument legítim de reivindicació de cap idea.»

El president

Passem a votar aquesta proposta de resolució.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i tres abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 57 vots a favor, 62 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 5, inclosa la correcció d'errades presentada.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha quedat rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 65 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 40 vots a favor, 86 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 9. Abans, però, en donarem lectura, tal com s'ha demanat. Secretari, quan vulgui.

El secretari primer

Sí, president. Proposta de resolució número 9, presentada pel Grup Parlamentari Ciutadans: «Per uns poders públics compromesos amb la llibertat i contra la violència: crida a la no-realització de les accions il·legals anunciades per a paralitzar Catalunya el 21-D.

»El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

»1. Prendre totes les mesures prèvies necessàries per impedir que es produeixin les accions il·legals anunciades pels autoanomenats CDR i altres grups per al proper 21 de desembre dirigides a impedir la celebració del Consell de Ministres, bloquejar els transports públics i les vies de comunicacions i a obstruir el lliure exercici de la vida personal, familiar i laboral dels catalans.

»2. En cas que finalment es produeixin les dites accions il·legals, actuar proactivament, com és el seu deure, en tots els recursos al seu abast per impedir-les.»

El president

Passem a la votació.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 57 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 40 vots a favor, 87 en contra i cap abstenció.

I passem ara a votar les dues propostes transaccionals.

En primer lloc, la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i la proposta de resolució número 7 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, inclosa la correcció d'errades presentada. S'ha demanat lectura d'aquesta proposta. Per tant, prego al secretari que en faci la lectura.

El secretari primer

Sí, president. Proposta de resolució transaccional presentada pel Grup Parlamentari Partit Socialistes i Units per Avançar: «Condemna als actes vandàlics, agressions, amenaces o intimidacions.

»El Parlament de Catalunya condemna els actes vandàlics contra seus de partits polítics, els insults, amenaces, agressions o l'assetjament contra grups i individus que estan sovintejant a Catalunya. Així mateix, rebutja els actes vandàlics o violents que s'han produït en concentracions i manifestacions celebrades en els darrers mesos a Catalunya. El Parlament també manifesta la necessitat d'erradicar del debat públic el discurs de l'odi, la deshumanització de l'adversari i qualsevol forma d'intimidació o violència adreçada a qui pensa diferent d'un mateix o d'una mateixa.»

El president

Passem a la votació.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà, transaccionada amb la proposta de resolució número 3 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució queda aprovada per 70 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

No hi han més propostes de resolució a votar.

Per tant, s'aixeca la sessió... (*Veus de fons.*) Sí? (*Pausa.*) Un moment, un moment. Per què em demana la paraula, senyora Geis?

Gemma Geis i Carreras

En virtut de l'article 90 del Reglament, per observança del Reglament.

El president

Digui.

Gemma Geis i Carreras

Només, fer constar que el Grup de Junts per Catalunya, i alguns altres grups, hem perdut alguna votació perquè tenim tres companys diputats defensant els drets d'altres diputats al Comitè...

El president

Senyora Geis...

Gemma Geis i Carreras

...de Nacions Unides.

El president

...això ja sap que no és explicació de vot...

Gemma Geis i Carreras

Calia que ho deixés...

El president

...no és observança del Reglament, senyora Geis.

No hi han més punts a l'ordre del dia, no hi han més propostes de resolució a votar.

S'aixeca la sessió. Molt bones festes a tothom.

La sessió s'aixeca a les sis de la tarda i dotze minuts.